

திரிபுவல்லியன்

ராஜகோஷயம்

ச. no - 22266

36/2

22266

முன்னவர் இ. சுந்தரமூர்த்தி
 யோனா துணைவேந்தர்
 18, பாபாதி தெரு,
 திருமலை நகர் இலாபம்,
 சென்னை-600 090.

38/2

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

வாழ்க தமிழே! வளர்க தமிழே! நீ-என்றும் (வாழ்க)

ஃ ஃ ஃ

இனிய வயிரே இன்ப நினைவே,
 கனியின் சுவையே கன்னித் தமிழே! (வாழ்க)

ஃ ஃ ஃ

பாலின் இனிமையே தேனின் மதுரமே
 நூலின் நயமே நுண்பொருள் வயமே (வாழ்க)

ஃ ஃ ஃ

காலை மலரே மாலை நிலவே
 நீல விசம்பே கோல முகிலே (வாழ்க)

ஃ ஃ ஃ

குளிர்ந்த அருவியே தெளிந்த சுனையே
 குலவும் தென்றலே நிலவும் வசந்தமே (வாழ்க)

ஃ ஃ ஃ

குழலின் ஓலியே மழலை மொழியே
 கடலின் அலையே கவிதை நடையே (வாழ்க)

ஃ ஃ ஃ

மயிலின் அசைவே குயிலின் இசையே
 மலரின் மணமே பொழிலின் எழிலே (வாழ்க)

ஃ ஃ ஃ

என்றும் இளமை ஒன்றும் அனமே
 அன்று கழகம் நின்ற புகழே

நன்றுன் பதமே என்றும் பணிவோம் (வாழ்க)

முதற்பாகம்

இன்பவல்லியின்

எழிலோவியம்

முதற்பாகம்

உலகத்துவாமும் உயிர்களுக்கெல்லாம் நிலைக்களனாகத் திகழ்வது இன்பம். இன்பத்தில் சிறந்தது காதல் இன்பம். காதல் ஆண்மை பெண்மை முகிழ்த்த ஆடவர் பெண்டிர் அகத்தே அரும்பி மலருந்தன்மையது, இதனை எழில்பட இயம்ப எழுந்தனவே அகப்பொருட் கோவைகள்.

“பொதுவாக நோக்குமிடத்துக் கோவைகள் உருவும் திருவும்பருவமும் குலனும் குணமும் அன்பும் முதலிய வற்றால் தம்முள் ஒப்புமை யுடையராய தலைமகளும் தலைமகளும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவும் அன்றிப் பால்வகையால் தாமே எதிர்ப்பட்டு அன்பால் ஈர்க்கப்பட்டவராய்க் களவிற்புணர்ந்து இன்பந் துய்த்து, பின்கற்புநிலையின் இறக்கிழமைபுண்டு விருந்து புறந்தந்து அருந்தவர்ப்பேணி ஒழுகிவரும் இல்லற இயற்கை நுட்பத்தைப் புனைந்துரைவகையான் எடுத்தியம்புவன ஆகும்.”

என்றுமுள நம் தண்டமிழ் மொழியின்கண் நின்று நிலவும் இத்தகு கோவைகளை ஒருபுடை தழுவி ஆக்கப் பெற்றதே “இன்ப வல்லியின் எழிலோவியம்” என்றும் இச்சொற் சித்திரம், இதன்கண் குறிப்பிடப்படும் தலைவனும் தலைவியும்-எழிலரசும், இன்பவல்லியும் ஆவர். தலைவன் தலைவியை முதன்முதலில் பொழிலிடத்து ஓர் இன்பவல்லியாக-இன்பமே வல்லியின் வடிவில் தோன்றுவதாகக் கண்டனன் ஆகலின் அதுவே அவட்குப் பெயராயிற்று. அங்ஙனமே தலைவியும் தலைவனை எழில் அரசாக- எழிற்கு அரசாகக் கண்டனளாதலின் அவற்கும் அப்பெயர் அமைவதாயிற்று.

இன்பவல்லி நாகப்பட்டினத்திற்கு அண்மையில் உள்ள மருவூர்ப்பாக்கம் என்னும் சிற்றூரைச் சேர்ந்தவள். ஒரு பெரு நிலக்கிழாரின் அருந்தவச் செல்வி; நாணம் மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் பெண்மைக்குரிய நாகுணங்களும் நன்கு அமையப்பெற்றவள். அழகு ஒரு வடிவுகொண்டு வந்தாலணைய அப்பெண்மணி அவ்வூரின் கண்ணுள்ள உயர் நிலைப்பாளியில் எஸ். எஸ். எல். சி வரைபடித்துத் தேர்ச்சி பெற்றவள். தண்டமிழ் மாட்டுத் தணியாக் காதலன். இசைத்தமிழை ஏற்றமுறப்பாடும் இயல்பினள். பதினாறுட்டைப் பிராயத்தினள்.

எழிலரசு நாகப்பட்டினத்தின் கண் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றில் தமிழ்ப் பணியாற்றும் நல்லாசிரியர் ஒருவரின் செல்வமகன். அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி என்னும் ஆண்மைக்குரிய அருங்குணங்கள் அனைத்தும் ஒருங்கே நிரம்பப் பெற்றவன் அருந்தமிழ்மாட்டு அளவில் காதலன் கன்னித் தமிழில் கவிபல புனையும் கவினுடைப் புலவன் இருபத் தோராட்டைப் பிராயத்தினன் கட்டழகமைந்த இக்காளை சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் எம். ஏ (தமிழ்) இறுதி வகுப்பில் பயின்று வந்தனன்.

1964 டிசம்பர் திங்களில் கிரித்துமஸ்விடுமுறையை முன்னிட்டு ஊர்சென்ற எழிலரசு பொழுதுபோக்காக நாடோறும் கடற்கரைக்குச் சென்று உலாவிவருவது வழக்கம். ஒருநாள் கடலின் கருவீல வண்ணத்தின்மேல் புரண்டோடிவரும் வெள்ளிய திரைகளைப் பார்த்து மகிழ்ந்த வண்ணமே தன்னையும் மறந்து நெடுந்தொலை சென்றுவிடுகின்றான். அங்ஙனம் சென்றவன், ஆங்கிருந்த புன்னைமரப் பொதும்பரின் கண் பொழில்விளையாடும் நோக்குடன் போந்து, பூக்கொய்வான்வேண்டி ஆயம் பிரிந்து செல்லத் தனித்து நின்ற இன்பவல்லியைக் கண்ணுகின்றான். கவிதை வடிவில் காவியம் வளர்கிறது:—

தற்பம்

கைக்கிளை

காட்சி

தலைமகன் தலைமகளைக் காண்டல்

சீர்பூத்து முகில்கமந்து மதியம் பூத்துச்
சிறந்துதிகழ் அதன்கணிநு குவளை பூத்துப்
பேர்பூத்துக் குமிழ்குமுதம் வள்ளை பூத்துப்
பிறங்கிடுநற் கமலமுதை இரண்டு தோற்றி,
கார்பூத்தல் கண்டுகளி கொண்ட மஞ்ஞை
கலாபம்விரித தசைவதெனக் கவினைப்பூத்து
நார்பூத்தின் அழகிளமை நாணம் பூத்து
நளிர்கொடியொன் றொளிர்கின்ற தென் சொல்
கேளே! 1

ஐயம்

கண்ணுற்ற தலைமகள் கொடி அல்லள் பெண்ணென்
றறிந்து இங்கனங் காட்சியிற் சிறந்து கோன்றிய இவள்
தெய்வப் பெண்ணே என ஐயப்படுதல் :—

கற்பனையில் வளைந்திட்ட கன்னிப் பெண்ணே
கவிஞருரை காவியத்தின் கவிதைப் பெண்ணே
பொற்புமிகும் வானுறையும் புதுமைப் பெண்ணே
பூவிலுறை திருமகளோ வாணி தானே
அற்புமிக வெனதுள்ளம் கவரா நின்ற
ஆரணங்கின் பேரெழிலைக் காணும் காலை
சிற்பரனின் திருவருளில் வடிவங் கொண்டு
சிறியேனைச் சேரவந்த திறந்தான் கொல்லோ! 2

துணிவு

கண்ணிவாடுதல், கண்ணிமைத்தல் முதலிய குற்றிகளான்
மானிடமகளேயென, முன்னுயற்ற தலைமகன் துணிந்து
கூறல் :—

கயலினையும் கணையினையும் ஒருங்கு வென்று
கருங்குவளை உறழ்விழிகள் இமைத்த லாலும்
மயிலெனவிங் கியலிடுவாள் கமல பாதம்
மாண்புறுநம் தமிழ்மண்ணில் மருவ லாலும்
துயல்வருநீர் கோதையினில் இயற்கை வாசம்
துதைந்திடலால் தாமலர்கள் வாட லாலும்
மயலிலைநெஞ் சே!யிவளும் தமிழ்ப் பெண்ணே
மாண்புறுந் துணையாக மகிழு வாயே!

3

குறிப்பறிதல்

தலைவிவேட்கை அவள் பார்வையால் தன்விடத்து
உண்டென்று குறிப்பால் அறிவது :—

கலைபயில்வார்க் கதுவருத்தம் முன்னர் ஈந்து
கழிமகிழ்வைப் பின்னர்தருங் கணக்க தென்னச்
சிலைபயில்நன் னுதலிவளின் அயில்வேற் செங்கண்
செய்தபுண்ணிற் கருமருந்துஞ் செப்பா நிற்கும்
அலைபயில்சீர் அமுதநிறை குமுதச் செவ்வாய்
அணிமுறுவ லதுசிறிதும் அரும்பா நிற்கும்
நிலைபயிலும் மின்னென்ன நிற்கு மிந்த
நேரிழையெற் குடம்படுநன் னினைவி னாளே

4

முதற் பாகம்

5

இயற்கைப் புணர்ச்சி

இரந்து பின்னிலை நிற்பல்

தலைவியை இரந்து இதஞ்சொல்லுதல்

கரும்பொன்னைக் கவர்ந்திழுக்கும் காந்த மென்னக்
கரும்படுசொல் மாணே! நின் கண்கள் என்னை
விரும்பியழைத் திடவும்நீ வினய மொன்றும்
மேவார்போல் நிற்பல்மிக வியப்பே! கோங்கின்
அரும்பனைய குவிமுலையின் அணைத்து நின்றன்
அதரமுறும் அமுதளித்தென் ஆவி காவா
திரும்பனைய நெஞ்சுடையார் போறல் மென்மை
இயல்புடையார்க் கியைபுறுமோ அழக தாமோ!

5

முன்னிலையாக்கல்

தலைமகன் தலைமகளை முன்னிலையாக்கிக் கூறுதல்—

வானத்தின் வெண்ணிலவோ வதனம் நீலம்
வார்ந்தொழுகும் மேகநிறை யோரின் கூந்தல்
மினத்தின் மறுபதிப்போ பிறமுங் கண்கள்
வில்வனையோ நிற்பருவ நெளிவு நல்ல
கானத்தின் உறுஞ்சுவையோ அமுதோ தேனோ
கரும்புதரு நறுஞ்சாரோ கலிந்த இன்சொல்
மோனத்தின் இன்பருள்நல் முலையாய்! துய்ய
முத்தோரின் முறுவலது மொழிந்தி டாயே!

6

மெய்தொட்டுப்பாடுதல்

தலைவன் தலைவி மெய்யினைத் தீண்டி நெருங்குதல்—
தீண்டுமாறு என்னை, புனல் ஓடும்வழி புல்சாய்ந்து புறங்
கிடப்பதுபோல் வேட்கை மீதூரப்பட்டு நானம் ஒருபாற்
சாய்ந்து கிடப்ப நின்ற தலைமகளைத் தலைவன் தீண்டற்
கஞ்சி நின்று குழலில் வண்டை ஒட்டுவது போல நெருங்கி
வண்டை ஒட்டுகையில் கைபட்டது போலத் தொட்டான்
என்க—

பொய்யான திவட்கிடையாய்ப் பொருந்தல் கண்டும்
போற்றுது கோதையினைப் பொருந்தா நிற்பீர்
மெய்யான அரியினங்கள் ஆயின் நீவிர்
மேவாத செயலிதனைப் புரிதல் என்னே!
செய்யாத அழகுடைய இன்ப வல்லி
சிறியவிடை பெரியகொங்கைக் கிடைந்து வாடி
எய்யாநின் றதுசிறிதும் உணரீர் கொல்லோ!
இமையுறினும் இடையதிறும் எழுமின்! இன்னே! 7

பொய் பாராட்டுதல்

தலைமகன் தலைமகள் மாட்டு உள்ளதும் இல்லதும் கூட்டிக்
கொண்டாடுதல்—

கருங்கடல்சேர் வெண்மணலில் பசிய தோகைக்
கலாபமயில் எனநிற்கும் கன்னி கேளுன்
மருங்கினைநாம் சிறிதொவ்வோம் என்று மாள்கி
மங்குலினில் மின்னோடி மறைதல் காணாய்!
கருங்குவளை விழிக்குடைந்து கண்ணீர் சிந்திக்
கயமருவிக் கலங்கிடலுங் காணாய்! தூய
அருங்குமுத மலர்வாயின் முல்லை பூத்த
அணிமுறுவற் றெரியிழாய்! என் அன்புத் தேனே! 8

முதற் பாகம்

மயிலாடல் காண்மின்னே என்னும் முன்னே
 மான்விழிரின் சாயலதற் கின்மை கண்டங்
 கொயிலாக வல்தொதுங்கி நின்றல் காணாய்!
 ஒள்ளிழைதின் நடைகற்க உற்ற அன்னம்
 அயலாகப் பதுங்கிற்றோ அன்றி நல்ல
 அரியதவம் செய்துவர அகன்ற தோதான்
 குயிலான துன்மழலை நிகர்க்க வேண்டிக்
 குக்கூகு வெனக்குழைந்து கூவல் கேளாய் !

9

இடைபூறு கிளத்தல்

நாணத்தால் தலைவி தனது கண்களைக் கைகொண்டு
 மறைத்தனளாக. அவள்செயல் தனக்கிடையூறு விளைத்த
 லைத் தலைவன் கூறுதல் :—

(வேறு)

ஆணிப்பொன் சிலைக்கு மேலும் அழகள்ளி அப்பி
 னாற்போல்
 நாணிக்கண் புதைத்து நின்ற நங்கைநின் வதன
 மென்னும்
 மாணிக்கச் சனையிற் பூத்த மலர்தரும் அமுதுண்
 டின்பக்
 காணிக்குள் புகுந்து லாவக் கடைக்கனோக் கருளு
 வாயே!

10

முயங்குறுத்தல்

தலைவி முயங்கற்கு உடன்பட்ட அருமையை வலியுறுத்
 திக் கூறுல்:—

(வேறு)

எட்டாத பேரின்பம் முத்தி யென்றே
 எடுத்துரைத்தார் பெரியோர்கள் அதுதான் என்னே!
 பட்டாடை புனைந்ததங்கப் பதுமையே! நின்
 பார்வையொன்றே எனக்கின்பம் பரிந்து நல்கும்
 கிட்டாத இன்பமெலாம் கிட்டு மேனின்
 கிரிமொழியைக் கேட்டெனுளங் கிளைக்குங் காலை
 தட்டாத மோனநிலை தருமுன் கூட்டம்
 தனிஞானம் அஃதின்ற குழவி யாமே

11

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

தலைமகன் தலைமகளைப் புணர்ந்து மகிழ்தல்:—

தேன் தந்த செவ்விதழைச் சுவைத்தேன் அஃதும்
தேவிட்டாத தேன்வழுதம் ஆதல் கண்டேன்
கான்வந்த கற்பகத்தின் கொம்பே நின்றன்
கனததைத்துப் படிந்துவகைக் கரையுங் கண்டேன்
வான் தந்த வளமெல்லாம் ஒருங்கே எற்குன்
வண்ணமணிக் கடிதடந்தான் வழங்கக் கண்டேன்
தான்வந்த தவிர்மேனித் தையல்! நின்னைத்
தேவந்தேன் நானத்தின் தலைநின் நேனே!

12

புகழ்தல்

தலைவன் தலைவியைப் புகழ்ந்து கூறுதல்:—

தேன்செறிந்த நாண்மலரோ இன்ப ஊற்றோ
திகழ்ந்திடுநின் செங்கனிவாய் இதழ்கள் நல்ல
ஊன் செறிந்த உயிர்க்குயிரோ உயிர்ப்பை நல்கும்
ஒள்ளமுதம் நிறைகுடமோ உயருன் கொங்கை
வான்செறிந்த முகன்மருவும் மின்னோ ஒல்கி
வளர்கொடியோ நின்மருங்குல் இயற்கை வாசக்
கான்செறிந்த நறுமேனிக் கன்னி! நின்றன்
கடிதடரின் பார்கலியோ கதியோ சொல்லாய்!

13

செவ்வாழைத் தண்டோரின் நன்மணிக் குறங்கு
செங்கமலப் போதோரின் சிவந்த பாதம்
நவ்வாழைக் கனியோரின் அன்புப் பார்வை
நல்லமுதச் சுணையோரின் அதர ஊற்று
துவ்வாத தவிரோரின் மேனி வாசம்
துதையாத முகையோரின் முலைகள் தூய
சவ்வாது கமழ்முகிலோ நினது கூந்தல்
தண்டமிழ்! எந்தனுக்கிங் கியம்பி டாயே!

14

முதற் பாகம்

9

பெருநயப்புரைத்தல்

மீண்டும் இவன் வருவான் கொல்லோ வாரான் கொல்
லோ எனவெண்ணி முகம் வெறு பட்டாளாக, அவ்வேறு
பாட்டைக் குறிப்பால் உணர்ந்த தலைமகன் தனது மிகுந்த
காதலை உரைத்தல்:—

கண்டேன்நான் கன்வியுளைத் தமிழ் தாக
கானேன்நான் தமிழொழிய வேற தென்றை
கண்டேன்நான் தமிழர்கவையை உன்பால் அள்ளி
உம்பருல கழுநுமதற் கொவ்வா தென்றுட்
கொண்டேன்கான் இளமைமலம் கொழிக்கக்
கண்டேன்
குலவுதமிழ் இனிமையில்! குழைதல்கண்டேன்
தண்டேனில் இனித்தவிதழ்த் தையல்! கேள்நீ
தமிழாகி யெனதுயிரான் தகைகண் டேனே

15

தெய்வத்திறம்போசல்

இப்பொன் கூறியும் தெளிவுபெருந தலைவிக்கு ஊழ்வளி
யினது நிறத்தைக் கூறுதல்:—

அமையென்னத் திரள்மென்றோர் அணங்கே!
தோகை
அணிமயிலே! பகங்கவியே! அனமே! அன்பால்
இமையென்ன நினைப்புரப்பார் இன்றி நியும்
எளிதிங்கு வரப்பெற்ற தென்மல் ஞாழின்
அமைவுற்ற தெனுமுண்மை அறிந்தேன் தாய
அமுதனைய காதலினுக் கழிவே தின்பஞ்
சமைவுறநற் பெரும்போகம் தழைக்கக் கூடித்
தமிழினெழில் இளமைமலம் தழுவு வோமே!

16

பயந்தோர்ப் பழிச்சல்

தலைவியின் பெற்றோரைத் தலைவர் வாழ்த்தல்:—

உள்ளவிளிந் திடுஞ்சுவைசொர் தமிழே என்றன்
உயிர்க்குயிரே! உணர்வினுக்கோர் எழுச்சியூட்டும்
தெள்ளமுதற் கொடுவனைந் தலைவே! மென்மை
திகழ்வெழில் தவமுமிளந் தென்ற லேநற்
கள்ளவிழும் உறுங்கூந்தற் கள்ளி! நானுன்
கமலபதம் பணிந்திடவுங் குலவி இன்பம்
கொள்ளவுமிந் குணப்பயந்தார் கோடி காலம்
குலவுகென இறைவனடி குறிக்கொள் வேனே! 17

பிரியேனென்றல்

நீர்க்கரைப் பசங்கொடி வேனில் வெப்பத்தால் நிறம்
வேறுபடல் போலப் புணர்ச்சியின்பத்தாற் பெற்ற அழகு
எம்பெருமான் பிரிவன் என்னுங் கவர்ச்சியால் விளர்த்த
வெளுப்பு நீங்காமை கண்ட தலைமகன் நின்னிற் பிரியே
னென்று வற்புறுத்திக் கூறுதல்:—

தமிழின்றி இரிமையது தழைக்கு மேனும்
தண்மையது வெண்ணிலவிற் றவிரு மேனும்
அமிழ்தவிடுத் தரியசுவை அகலுமேனும்
அழகைவிடுத் திளமைநலம் அரும்பு மேனும்
உமிழ்கதிர தின்றியுல குய்யு மேனும்
உயிரின்றி உடல்யக்கங் கொள்ளுமேனும்
இமிழ்சைதீரந் தியாழ்பெருமை எய்து மேனும்
எழிலி! நீனைப் பிரிந் துய்வ தியையுங் கொல்லோ! 18

சேல்குங்கிழத்தி சேலடி கண்டோத்தொடு சோல்லல்;
தலைவன், புனார்ச்சிங்களத்தினின்றும் பெயர்ந்து போகா
நின்ற தலைமகளது சேலவைக்கண்டு தன்நெஞ்சத்தொடு
சோல்லல்:—

இன்றுவரை உயிரினையே கண்டார் இல்லை
என்றுரைப்ப தென்னே! என் உயிர் தான் இன்று
துன்றுகுழல் முகிலவிரகக் கொடியின் ஒல்கித்
துவளுநரிடை தலில்நெடுமுந் துல்கை யேந்தி
மன்றல்கமழ் காவிலிடை மயில தென்ன
மலர்விழிகொண் டியலுமதன் மாட்சி காவின்
நன்றுதவம் நாம் பரிந்த தென்ப தன்றி
நவிலுதற்கிங் கென்னுளதென்! நயஞ்சேர் நெஞ்சே!

மிரிந்து வருகேன்றல்

பகற்காலத்தே புன்னைமரப் போதும்பரின் ஒரு பாங்
கர் தேனாகுவி ஆற்றங்கரையில் அசோக மரம் நிற்க. பூங்
கொடி சுற்றிப் படர்ந்திருக்க மாதவிக் கொடி நின்று மலர்
பூத்து வண்டுந் தேறும் பாட வரிக்குயில் கூவத் தென்றல்
வீசாநிற்க மனல்பரந்து பூந்தாது தவிசு படுத்தாற்
போன்று பொலியுமிடத்துத் தலைவனும் தலைவியும் சின்னாட்
கூடி மகிழ்ந்தனர். விடுமுறை கழிந்து கல்லூரி நிறக்கும்
நாள் வந்தது, வரவும் தலைமகன் தலைமகளைப் பலவாறு
தேற்றி, ஆற்றியிருக்குமாறு கூறித்தேர்வெழுதி முடித்து
வந்து கடிமணம் புரிவல் எனக்கழறிப் பிரிந்தனன்:—

தென்றலெனும் தேரூர்ந்து வசந்த வாவரில்
திகழ்மகனன் வெறிப்பரியை விரைந்து தூண்டிக்
கன்றலில்மென் றவிரிமேவிக் கன்னிப் பெண்கள்
கடிதடத்தேர் வுர்ந்துவரக் குயில்கள் கூவ
மன்றலவிழ் மலர்க்கணையின் மகிமை தோன்ற
மதுக்கரும்பின் சிலையிலெரி நானி ஏற்றிப்
பொன்றும்கை எலையெய்யா முன்னம் இங்குப்
போந்துநீதித் தழுவிமகிழ் வுறுவன் மின்னே' 20

கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலைய பொழுது
கண்டிரங்கல்:—

சந்துற்ற கொம்பிவிலே முல்லை தாவித்
தழுவிழத்தம் தருகுதல்காண், தருவின் நீழல்
வந்துற்ற மறிகுலைபி னோடு கூடி
மருவிபுகிழந் துறைகுதல்காண், வற்று இன்பம்
தந்துற்ற நலம்கொழிகுளும் தகைகொள் மென்மைத்
தவிரேயென் றெனைத்தழுவித் தலைவர் என்பூங்
கொந்துற்ற குழல்நெடுவெழ்த்த கோலங் காணக்
குளிர்ந்துற்ற அந்தி! இன்று கொதிப்ப தென்னே! 21

காமமிகக் கழுபடர் கிளவி

வோட்கையிக்குச் சிறப்பச் சிந்தித்துக் கடல், காணல்,
பொழில் விலங்கு, புள் இவற்றை நோக்குத் தலைவி இரங்
கிக் கூறுதல்:—

மாரினங்காள்! மடவனங்காள்! மயில்காள்! நல்ல
மலர்வனங்காள்! மணற்றடங்காள்! மாண்பு மிக்க
தேவினங்காள்! பைங்கிளிகாள்! தெவிந்த கானத்
தீங்குயில்காள்! கடலலைகாள்! சிறிய பேதை
எனினெகின்றனள்! உற்ற தென்னோ! என்வீர்!
இரங்கற்க, வென்றுரையீர்! இன்ப அன்பின்
நாவினங்கப் புணர்ந்தகன்றூர்க் கேனும் என்றன்
நவிவுரையீர் இதுநன்றோ? நவின்றி டிரே! 22

தன்னுட் கையாறெய்திடு கிளவி

தலைவி துன்பத்தைப் பிரிதொன்றன் மேலிட்டுச் சொல்
லுஞ் சொல்:—

வினைமுற்றி விரைந்திங்கு மிள்வன் மின்னே
மெலியலென விடுத்தகன்றூர் மேவல் காணேன்
நனைமுற்றி மலர்பிர்க்க தென்ன என்றன்
நறுமேனி முழுதும்பொன் பூக்கக் கண்டேன்
எனைமுற்றும் நிகரவரும் அந்திப் போதுன்
எழில்கொண்டுன் காதலரும் ஏகி னார்கொல்
கனைமுற்றும் கடலலையும் தென்றற் காற்றும்
கறுத்துனையும் வருத்துதுகொல்! கழறு வாயே! 23

இங்ஙனம் பிரிவுகட வருந்திய தலைமகள் தலைமகள்
விடுக்கும் முடங்கல் எனும் தூது கண்டு ஒருவாறு ஆற்றி
யிருந்தனளாக, கல்லூரி சென்ற தலைமகளும் பிரிவு வருத்த

வருத்தினனேனாம் 'கடமை முன்பு களிப்புப் பின்பு' என
னாம் மருதனையை உளங்கொண்டு கல்வியில் கவனஞ்
செலுத்தி வந்தனன்.

இக்கீழ்வியல் 26—1—65 குடியரசு தினத்திலிருந்து இந்தி
யாவின் ஆட்சிமொழி இந்தியே எனத் தில்லப் பாராளு
மன்றம் சட்டம் நிறைவேற்றுகின்றது. இந்தியரியணை
யேதின் தமிழிழியும் எனத் தமிழ்மறவர் சிலர் தீக்குளித்து
உயர்ந்துகின்றனர். தமிழகத்துச் சான்றோர் பலர்
ஆட்சியாளரின் அடாத செயல் குறித்துக் கண்டன அறிக்
கைகள் விடுகின்றனர். தமிழக மாணவர் அணி சென்னை
யில் எழிலரசு தலைமையில் கூடி, அனைத்துப் பள்ளி
கல்வாழி மாணவ மாணவியர் இந்நித் திணிப்பை எதிராக்கும்
அறிவுறியாக 25—1—65 அன்று கறுப்புடை அணித்து
ஊர்வலம் வரவேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்று
கின்றது.

அதன்படி தமிழக முழுதும் மாணவ மாணவியர்
வகுப்புகளுக்குச் செல்லாது கறுப்புடை அணிந்து 'இந்தி
ஒழிக! தமிழ் வாழ்க!' என முழக்கமிட்டு ஊர்வலம் போந்
தனர்.

அதுபொழுது மாணவர்கள் இசைத்துச் சென்ற எழுச்
சிக் கீதம்:—

தாய்மொழியைக் காத்த லொன்றே நல்லறம் நல்லறம்
தமிழர்மானம் போற்றலொன் றிற நன்மறம் நன்மறம்
காதல்திரம் இரண்டும்புது கண்ண தன்றோ

சொல்லிடர்
கவியுந்தாரீழேம் உயிர்தன்றோ கழறிடர் கழறிடர்

உற்றவர் வாழ்க்கைதந்த பரிசிதன்றோ சுதந்திரம்

உத்தமராம் வரரெட்டே உயர்த்திடுவோம் நம்கரம்

நற்றவத்தான் இதனினுண்டோ நவின்றிடர்

நவின்றிடர்
நன்மைமிகு தமிழகத்தின் செல்வராய மக்களே

போர்முகத்து நீவிர் பெற்ற புண்ண தன்றோ
 விரத்தாய்
 பொலிகவென்று செஞ்சுவந்து பொறித்தநல்ல
 முத்திரை
 கார்முகத்துப் பயிரதென்னக் களிப்புறுக நுமடிகம்
 கலக்கரின் நித் தோண்டியற்றல் கடமையென்றே
 அறிகுவீர்

வாடுமுளத்தைத் தவிர்க்கச்செய்யும் விரவுணர்ச்சியே
 வன்னையோடு புகழைநல்கும் போரின் எழுச்சியே
 நாடும்மொழியும் கலையுங்காத்தல் நம்கடன் நம்கடன்
 நலிவைக்கி நம் மையா எல் இறைகடன் இறைகடன்
 என்றுமொழியா இன்பதோதி வீர வாழ்க்கையே
 எதிரிதற்குப் புனியிலில்லை என்ப துண்மையே
 அன்றுவாழ்ந்த விரமக்கள் அளித்த வாழ்விலை
 அடைந்துநாமும் களிக்கின்றோமென் றதன்பயன்
 இன்றுநாமும் இயற்றுகின்ற ஏற்றமுற்ற செயலிலை
 நன்றதென்று நாளைநமது நாடுவாழ்த்தத் தயங்குமோ!
 கோழையாக நாளும்வாழும் வாழ்க்கை தன்னிலும்
 கோற்றமிக்க விரவாழ்க்கை உற்றுமாளல் நன்றறோ
 நிலையாய்நமது வாழ்க்கை தன்னிலே என்றும் நிற்ப
 திசையதல்லவோ
 உலையாமுயற்சி உடையராகியே உழைத்துநாம்நம்
 உரிமையெய்துவோம் 24

சென்னையில் நடந்த ஊர்வலத்தினர்க்கு, அடியுதை,
 கண்ணிர்ப்புகை, துப்பாக்கிக்குண்டு, சிறைவாசம் ஆகிய
 வற்றைப் பரிசாகத் தருகின்றனர் ஆட்சியாளர். ஊர்வலத்
 தில் தலைமைதாங்கிச் சென்ற எழிலரசின் மீது அரசினரின்
 பார்வை வீழுகிறது. கல்லூரி உணவு விடுதியிற் புகுந்து
 அடித்து உதைத்து இறந்துச் சென்று சிறையிடைத்
 தள்ளப்படுகின்றான் எழிலரசு. தமிழகத்தின் பொற்கால
 மாகிய சங்ககால வாழ்வும், தற்காலத் தாழ்நிலையும் மாறி
 மாறித் திரையிடப்படுகின்றன அவன்மனக்கண்முன்.

சாதியிலே குலந்தனிலே சமயமெனுந் சமூகம்
தடுமாறி நிலையழிந்த தமிழகமே! நீதான்
சாதியிலே இருந்தனிலே அறிந்திலையோ அன்னாய்!
அவனிதனில் உனக்கினையாய் அன்றிருந்தார்

உண்டோ

நீதியிலே அறந்தனிலே நிலைத்தபெரு வாழ்வில்
நெறிதிரும்பா மறபன்னர் ஆண்டதாழ்ந்தோ!
பாதியிலே வாழ்விழந்தாய் நிலையழிந்தாய் நின்னைப்
பார்த்துமனம் பதைக்கின்றோம் பரிந்துரை கொந்தே

ஃ

ஃ

ஃ

சாதியெழி வாக்குகளால் தலைவெனத் தேர்ந்த
சட்டபன்ற உறுப்பினர்கள் மிக்குவரும் காவில்
நீதியெங்கே நிலைத்திருக்கும் கோமையெங்கே

தளிர்க்கும்

நித்தியமும் அநித்தியமாய் நிலைகுலையும் அன்றோ?
எதிரும் வாழ்விலிலே இன்பவொளி என் னே
எழையர்கள் சோர்ந்துருக வாடுகிலே காணின்
மேதினியில் இந்நாட்டில் ஏன்பிறந்தோ மென்னும்
வெறுப்புணர்ச்சி எரிமலையாய் விறகின்ற தம்மே! 26

ஃ

ஃ

ஃ

எத்தொழிலை கோக்கினும் அத்துறையில் கல்லோர்
இருக்குமிடம் தெரிகலாதே தரிகலாதே நீதி
அத்தொழிலும் வெளிமயக்காய்ப் பணம்புறிக்கும்

துறையாய்

அறிவிருந் தும் பயன்படுத்தா அறிவினிகள் நிறையாய்
நித்திரித்தம் இலஞ்சவழிந் நிறையும்பெருங் கடலாய்
நிலைமாறி உருக்குலைந்த தமிழகமே! நீதான்
எத்தரகளின் பிடியொழிந்தே இன்பநிலைகூட
என்றுவரும் பெருவாழ்வுன் துன்பமெலாம் ஓட. 27

ஃ

ஃ

ஃ

எம்தாய்த்திருநாடே. இன்றுள்ளதிமைகள் அனைத்தும் அழிய, சமதர்மவாழ்வு மலர, தமிழ்வளம்பெற, நாடு நலமுற, நல்லோர்கள் ஆட்சிக்குவர நீ, உலகப்புதல் எய்தித் திகழ "இந்தியெதிர்ப்பு அணி" ஒன்றுகண்டு அதன் வெற்றிக்குச் சலியாதுழைப்போமேன உறுதிக்கொள்ளல் :—

சாதிமுத லாயபல திமைகளுஞ் சாய
சமதர்ம வாழ்வதுவும் பூத்துமணம் பாய
நீதிமிகு நல்லாட்சி நம்தமிழில் மலர
நேர்மையுறு சான்றோர்கள் ஆளுந்நிலை உளர
ஏதுமினையின்றியுயர்ந் துலகிடையே நீயும்
இன்பாரிது வாழ்வினிலே அன்புநெறி மேவ
ஆதிமுதல் அடியிணையை ஏத்திமிக வாழ்த்தி
அருந்தாபிழர் இந்தியெதிர்ப் பணிகாண்போம் தாயே!

இந்தியாட்சிமொழியாதலை யெதிர்த்து ஊர்வலஞ் சென்ற மாணவர்கட்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளைப் பத்திரிகை வாயிலாக உணர்ந்து இன்பவல்லி உள்ளங் குமுறுகின்றாள். தாய்மொழி காக்கத் தலைமகன் சிறை புகுந்தமை தனிமகிழ்வைத் தருகின்றது அத்தனிரிளங் கொடிக்கு.

இந்தியெதிர்ப்புப் போராட்டம் பெரும்புரட்சியாக மாறுகிறது. சில தீய சக்திகள் அழிவு வேலையில் ஈடுபடுகின்றன. அதைத் தொடர்ந்து போராட்டம் தற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப்படுகிறது. சிறைக்கதவுகள் திறக்கப்படுகின்றன. மாணவர்கள் வெளிவருகின்றனர். தாய்மொழி காக்கும் தனிப்பேரும் போரில் குண்டடிப்பட்டு உயிர்நீத்த மாணவமணிகளுக்கும், தமிழ்வாழத் திக்குளித்த தன்மானச் சேம்மல்களுக்கும், தீந்தமிழுய்யச் சிறைபுகுந்த திறன்மிகு மறவர்களுக்கும் தலைவர்களுக்கும் அனுதாபம் தெரிவிப்பான் வேண்டி மாபெருங்கூட்டமொன்று சென்னைக் கடற்கரையில் கூடுகின்றது. அநிற்றலைமை தாங்கிய எழிலரசின் உருக்கமான வேண்டுகோள் :—

இந்தியெனும்மந்தியீனே . அமைத்து வந்திங்
 சேழின்மகுடம் புனந்தடியில் விழந்து பொற்றிக்
 குந்திநின்ற தோண்டு செய்யும் குருடர் ஆனோர்
 குமைந்தழிய அதுகண்டு குருதி சொட்டி
 முந்தினின்று தமிழ்காக்க உயிரை நீத்த
 முத்தையார் ஆவியது நிறைவு கொள்ள
 அந்த சந்தி பாராது தமிழ் ரானோர்
 அணி அணியாய்த் திரண்டெழுந்து பணி செய்வோமே!

29

ஃ

ஃ

ஃ

கட்டுண்ட கல்லூரிக் காலை யர்கான்!
 காலம்வரும் பொறுத்திருங்கள் தேர்தல் போரில்
 தட்டுங்கள் தமிழர்ப்படை எழுந்து சாடத்
 தருக்கின்றின் றதொர மமதை யாலே
 கட்டுங்கள் சொதரரின் உயிரை யுண்ட
 துட்டவிலங் கனையவர்கள் விழ்த்தார் என்று
 கொட்டுங்கள் வெற்றிமுடி சூரபத் தேழில்
 குதித்திருங்கள் தமிழ்வாழ்க ளெல்க என்றே.

30

ஃ

ஃ

ஃ

இனித்ததமிழ் அனமீருக்க இந்தி யான
 எருமையினைக் கட்டியழல் எற்றிற் கோசொல்!
 மனித்தரினாட மந்தியென வந்த சில்லோர்
 மகிமைபெறத் தமிழிழிதல் மாண்பு தானோ!
 வித்தெனத் தயம்போரே! தனையன் மாறே!
 கண்ட உயரெழுதியுடைய கன்னி மாறே!
 தனித்திருந்த சித்தியுங்கள் தனையில் ஆட்கி
 தலைமேழித்தல் தானெனத் தொழமின்! இன்றே.

எனத்தொன் னுட்பந்தம் மீட்டித் தவிர்ப்பார் மாணவர் தலை
 வந்தவர்களை மீட்டித் தவிர்ப்பார் மாணவர் தலை
 வந்தவர்களை மீட்டித் தவிர்ப்பார் மாணவர் தலை
 வந்தவர்களை மீட்டித் தவிர்ப்பார் மாணவர் தலை

காலத்திலிருந்து எதிர்த்துவரும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர் களின் தனிப் பெரும் தலைமையின்கீழ் இயங்குவரும் தி.மு. கழகத்திற்கு அருந்துணையாக நின்று செயல்படவும் சீரிய இந்தி எதிர்ப்பணி ஒன்றினை அமைக்கின்றனர். அவ்வணியின் பொதுச் செயலாளராக ஈழிலரசு ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றான்.

எந்தமிழ் வளர ஏற்றமுற வழிவகுப்போமென எழிலரசு இயம்புதல்:—

தாய்மொழியைத் தவிரவொரு தெய்வம் இல்லை
தண்டமிழின் தரமறியார் தமிழர் இல்லை
பேய்மொழியேர் பிறமொழியிற் றெருமை கொள்வார்
பிறங்கினுமென்? உண்மை அவர் மனிதர் இல்லை
காய்பறித்துக் கவிவிடுக்கும் கடையார் நல்ல
கண்ணிருந்தும் காணாத குருடர் தியர்

தேய்மதியர் அவர் சிறுமை செப்பல் எங்ஙன்
செந்தமிழ்நாம் முயிரதுதான் செழிக்கச் செய்வோம் 32

இந்தி எதிர்ப்பணியில் பங்கு பெறுகின்றவர்கள் அனைவரும் தமிழ்மொழியின்கண் தோன்றிய முதனூல்கள் ஆகிய தொல்காப்பியம், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் போன்ற ஒப்புயர்வற்ற ஒண்டமிழ் நூல்களை ஒதியுணர்ந்து எழுச்சிபெறுதல் நன்றென அவைகளின் பெருமையை நவிலுதல்:—

தொல்காப்பியம்

எழுத்தினையும் சொல்லினையும் இயையக் கூறி
எழிற்பொருளின் விரிவினைத்தும் எளிதிற் றேன்ற
விழுத்தகுநுண் னுணர்வுகளுக் குருவ மிந்து
மேதகவே படம்பிடித்து விளக்கி இன்பம்
பழுத்ததமிழ்ப் பாடலிலக் கணத்தி னோடு
பயில்வுறுநல் லுமைமர பியலுங் கூறும்
தொழத் தகுதொல் காப்பியத்தின் தொன்மை

போற்றி

தூய்மையுற அதன்வழிநின் றுலகம் வாழி !

33

திருக்குறள்

உலகமொத்தமும் ஒருபடித்தாய் ஓட்டும் வண்ணம்
உண்மையறும் பொருளின்பம் இவைதாம் என்ன
இலகும்வகை எடுத்தியம்பும் நால்கள் தம்மில்
திதற்குணையொன் றிலையென்ற இசையை ஏந்தித்
திலகமென சொலிறுதிருக் குறளின் மேன்மை
தெரிந்ததுசொல்வழி விளறு திகழிற் பொல்லாக்
கலகமறும் கவிப்புகும் அன்பு வெல்லும்
கடலெனகல் இன்பமது கவினும் அன்றே !

34

சிலப்பதிகாரம்

இயிற்கடல்குழ் புலியூயர் இமயத் தன்னில்
எழில்விலும் கயல்புலியும் இலங்க ஏற்றி
உயிழிசையிவ் வுலகிலிடை யுலவர் செய்த
உலுண்டய தழிற்மன்னர் உயர்வு பேசும்
அமிழ்தனைய மத்தாரிழின் மதனா லான
அரியசிலப் பதிகாரம் அதன் ஆய்ந்து
தமிழ்ப்புகழ் அன்றிருந்த நிலையும் இன்று
தயர்வுற்ற வகையுமுணர்ந் துழைத்தல் நன்றே

35

இத்தியேதிர்ப்பைத் தொடர்ந்து பல்கலைக் கழகத்தோர்
வுகள் ஒத்திப்போடப்படுகின்றன. எரிலரசு காதலியைக்
கண்டு களிக்கும் அவாவுடன் முன்னர் முடங்கல் எனும்
சூதுவிடுத்துப் பின்னர் ஊர் செல்கின்றான். மறுநாள்
புன்னைமரப் பொதும்பில் இன்பவல்லியைக் கண்டின்புறு
கின்றான்.

கொஞ்ச தழிற்காக்க வெஞ்சிறை புகுந்த நெஞ்சுரத்
தைப் பாராட்டி இன்றுபோல் என்றும் நாகும் மொழியுங்
காக்க நற்றொண்டாற்ற வேண்டுமென்ற நங்கையை
நோக்கித் தலைவன் கூறுதல்:—

தெற்கோடி இமயமலை ஒளிந்திட் டாலும்
தென்றலது வடக்கிருந்து வந்திட் டாலும்
புக்கோடிக் கதிர்மதியம் புதைந்திட் டாலும்
பொறையினுடன் உண்மையறம் பொலிந்திட் டாலும்
முக்கோடி தமிழர்களின் உரிமைக் காக
முதியாத இளந்தமிழின் உயர்வுக் காக
இக்கோடி யொரியவென்ற இரிய சொல்லாய்
இந்தியியை எதிர்ப்பதற்கிங் கிமையும் அஞ்சேன். 36

விழியான வேல்பாய்ந்த புண்ண தாற
வெம்மைமுலை என்மார்பம் மூழ்க நின்று
சுழியாத இன்பவெள்ளம் துதைந்து பாயச்
சொகுசாக எனைத்தமூவும் இன்ப வல்லி
சுழியாத கட்டிளமைக் கன்னி யான
கனிதமிழ்த்தாய் கோலோச்சும் மாட்சி காண
ஒழியாதிங் குழைப்பதென உறுதி பூண்டேன்
உன்னுனை ஒண்டொடியென் உரைதப் பாதே. 37

தூங்கிக் கிடந்த தமிழர்களைத் தட்டியெழுப்பி வீறு
கொளச்செய்தது ரீதல் நடந்த இந்தியெதிர்ப்புப் போர்.
அன்று தொன்றிய எழுச்சி என்றும் நின்று பயன்தர
வேண்டுமென்பதை நினைவுபடுத்தவே 'இந்தியெதிர்ப்பு'
அணி என்ற ஒன்று கண்டதாகவும், நற்றமிழ் வளரவும்
நல்லாட்சி மலரவும், நாடுநலம்பெறவும் உழைத்தலே அவ்
வணியின் இலட்சியம் என்றும் தலைமகன் கூறுதல்:-

தூங்குகின்ற தமிழரிடை உணர்ச்சி வெள்ளம்
துதைந்தெழுந்து பாய்ந்ததன்று தானோ யென்ன
விங்குகின்ற புயந்தட்டிக் குதித்தார் இந்தி
விழ்கவென ஆர்ப்பரித்தார் வெல்லம் அன்று
நிங்குகின்ற இவ்வுயிரென் றெதிர்த்தார் போரில்
நிலையாகப் புகழ்தலை நிறுத்திச் சென்றார்
ஆங்கதனை நினைவுகொள அயர்வு போக்க
அருந்திறல்சேர் இந்தியெதிர்ப் பணிகண் டோமே! 38

கலைவியின் மசிழ்தல்

தலைமகனது உரையும், இந்தியேதிர்ப்பவையின் குறிக்
கொளும் கெட்டுப் போதானத்தப் பெருவொள்ளத்தில் முழ்
விய தலைவியும் தலைவனும் கூடி மசிழ்தின்றனர்.

தலைவர் கூற்று

திருமகளும் கலைமகனும் மரையின் கண்ணோ
திகழனிகும் தடிபரவும் தொண்ட ரானோர்
பெருமைபுற நிறைகல்வி செல்வம் நன்கு
பெருக்கடுவார் என்றதமிழ் பேரா நிற்கும்
உருவிலிய திருவோ! லிவந்த வுன்றன்
உகவாதக் கமலமநில் உற்று நீண்டுநெற்
கருமைபுறும் துணையாவி அன்பும் ஆகி
ஆருயிராய் வாழ்வனோத்தும் அருளா நீன்றாய் ! 39

மசிழ்தல்

கச்சினுக்குள் அடங்காது கதித்தருத் தோன்றலர்
கனத்தனத்தின் கவிர்மடிதும் கண்டு கண்டு
மெய்சி ன்தொன் அகந் களித்து லெட்டை மிஞ்ச
வேன்மதனன் விவ்விழனின் வெற்றி வேண்டி
வைச்சிருக்கும் நிறைகுடமோ செய்ய வாழை
வவார்முலையோ இன்பநீதிக் குவையோ வென்று
நிச்சம்பல வவையையெனக் குதிக்கு மேனும்
நிகரிதற்கிங் கொன்றிலையுங் கானோன் மின்னை! 40

இரண்டு வரங்கள் இங்ஙனம் இன்பமாகக் கழிகின்
றன. தேர்வு எழுதுதற்குரிய காலம் வரவும். தேர்வு முடிந்த
தும் விரைந்து வருவன் என்று தலைவியைத் தேற்றிப்
பிரிந்து சென்ற தலைவன், உருவெளித் தோற்றத்தில் தலைவ
ியைக் காண்கின்றான் கண்டு கழிமகிழ்வு கொண்டு அவைடன்
தமிழ்ப்பற்றைப் பாராட்டி எழுச்சி பெறுகின்றான்:—

கொத்தாத கொவ்வைநீர் அமுதச் செவ்வாய்க்
 குரலினிதோ குழலினிதோ என்னும் வண்ணம்
 அத்தானே எனவழைந்துள் இகழ்த்தேன் ஸாட்டி.
 அருநிருந்து கவிதைகளும் ஆய்ந்து ஸாட்டி.
 எத்தாலும் தமிழ்த்தாயை மறவால் என்றன்று
 எலாத்குழவி விடைகொடுத்த இன்ப வல்லி
 புத்தான அமுதாரும் போக பூமி
 பொருந்துகிறும் தமிழ்மறந்து பொருந்தேன்
 மின்னே! 41

‘காமமிக்க கழிபடர்களேவி’ தலைமகன் வரவு கிடித்
 தலின் காமமிகுந்த நினைவோடு கூடிய சொல்:-

வண்டினை இரத்தல்

அல்லாரும் கூந்தலில் தவிழும் வண்ணம்
 அங்கைகொடு தழுவினெனை அணைத்து நின்று
 கல்லாரித் தேர்வெழுதி விரைந்து வந்து
 கடிமணத்தை முடித்துமகிழ் பெரவம் என்று
 செல்லாரும் பொழிற்பாங்கர் செப்பிப் போன
 செய்தியினை கினைவூட்டென் வந்தை அன்னான்
 மல்லாரும் திருப்பயந்தான் கவரந்து சென்ற
 வகையுமெடுத்த தார்க்கியம்பி அருள்வாய் வண்டே!
 42

நெஞ்சொடு கிளத்தல்

வண்டோட்டி மருங்கணைந்து மாதே நின்றன்
 வதனவெழில் தனக்குடைந்த வகைமையால்நிற்
 கண்டோட்டங் கொண்டதுநல் மதியம் வானில்
 கனதனத்துக் குடைந்தமரை முகைகள் தாமும்
 தண்டோட்டின் கயமருவித் தவத்தைச் செய்யும்
 தகைமையினைக் காண்கனென அன்று தாழை
 வெண்டோட்டின் மணநாளும் புண்ணீர் நீழல்
 விளம்பிய சொல் இயம்பிநெஞ்சே விரைந்து வாவே! 43

கோஞ்சம் கிளியிலாக். கோஞ்சதல்

முற்றாத தவிர்பேணி முருகு கொள்வ
முக்கமலம் பொலிவெய்த முலைகள் விம்ம
வற்றாத இளமைமலம் வயங்கா நிற்ப
மருவிப்பெனப் பிரிந்தகன்னூர் வரவு காணோன்
எற்றலிம் கவர்வரவு தகைந்த தென்ன
எண்ணியென இதுயார்க்க கலங்கு னேற்குப்
பற்றுக ஒருவார்த்தை பகர்நி யாயின்
பைங்கிவிதிற் கருங்குகிகள் பரிந்தி வேனோ! 44

மேகத்தினை வெண்டல்

மேகதினை என்கந்தல் பழித்த தென்று
மிகமெலிந்து மனமுனைந்து வருந்தல் என்! என்
ஆகமது விளரும்வகை பிரிந்து சென்றார்
அணியமணிக்கார் வரவுணர்ந்தெற் குரைத்தி யேல்நின்
சோகமற கின்கருமை வண்ணம் அன்பிற்
கடரிதறவன் கண்டத்தும் இல்லை அன்னான்
பாகமுறை குயிற்குழற்கும் இல்லை யென்று
பழிச்சிநினைப் பெரிதுவந்து பரவு வேனோ! 45

தேவ முடிந்து ஊர்திரும்பிய தலைமகள் தலைமகனைப்
பொழிலிடத்துக் கண்டுமகிழ்தல்:-

தேர்வெழுதி முடித்தருமை திரும்பி வந்தேன்
தேர்வென்ன னெறிப்பெரிதோ செப்பு கண்ணோ
பார்முழுதும் ஆன்பதவி வரினும் கினைப்
பார்த்துமகிழ்ந் திடற்களையும் ஈட தோவென்
நார்முழுதும் கனக்காக்கி இன்ப வானில்
நான்குழிய இளமையுற உவவா திற்பென்
கார்முழுதும் ஒவ்வாத கரிய கூந்தல்
கன்னியுன்றன் கடைக்கனிப்பென் கவிதை வாழ்வே!

பிரிந்துழி எம்மைநினைந்திரோ எனவினா தலைவியை
நோக்கித் தலைவன் கூறுதல்:-

தென்றலிலே தினைத்துண்ணைக் கண்டேன் விழுந்
தெள்ளருவி படிந்ததிலே நின்னைக் கண்டேன்
மன்றல்மழைச் சோலையிலே கண்டேன் நின்னைக்
மழலைமொழிக் குழவியினில் நின்னைக் கண்டேன்
ஒன்றுமுதற் தன்பினிலே கண்டேன் நின்னை
ஒண்டமிழின் துறைகளிலே நின்னைக் கண்டேன்
துன்றுசுவைக் கவிதையிலே கண்டேன் நின்னை
துலங்கிடுநல் அழகிடையச் சொக்கக் கண்டேன்.

47

ஃ

ஃ

ஃ

நிற்கையிலே ஓரழகு நெளியக் கண்டேன்
நடக்கையிலே ஓரழகு நிற்கக் கண்டேன்
கற்கையிலே கவிதைநலம் அனைத்தும் நியாயக்
காவியமாய் ஒவியமாய்க் கவினக் கண்டேன்
புற்கையினும் அமுதமது பொருந்தக் கண்டேன்
புன்மையினும் பொற்பதுதான் பொலியக் கண்டேன்
கொற்கையிலே ளைர்ந்ததமிழ் அன்னாய்! நயும்
கொழிதமிழே ஆதலையும் கண்டிட்டேனே!

48

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

தமிழினிலே கலைபலவும் தழைக்கக் கண்டேன்
தமிழின் கண்கலைகள் பேசக் கண்டேன்
தமிழினிலே இளமைநலம் தழைக் கண்டேன்
தமிழின் கலவியதைத் தருதல் கண்டேன்
தமிழினிய அமுதமதாய் அமையக் கண்டேன்
தமிழின் இதழமுதம் அருந்தக் கண்டேன்
தமிழினிய கவிதைகளாய்ச் செறிக்கக் கண்டேன்
தமிழிந் அதன்பயனார் தகைகண் டேனே!

49

முதற் பாகம்

25

தலைமியின் நலத்தைப் பாராட்டிக் கூறுதல்:—

குன்றெடுத்த குளிமலைகள் என் பேன் ஒற்றைக்
கொடிய வீடு குன்றுறுதல் அனையா இவன்பேன்
நின்றெடுத்த கபலழகை கிளக்கு மென்பேன்
நிள்கதிர்கண்டப் புயலும் தெழிதலாலை
அன்றெடுத்த அனையென்ப தன்றி கோறே
அறிவொத்த உவமையிலாக் காணென் நின்றாற்
சென்றெடுத்துச் செறிவுந்தால் இவமை மல்தம்
நிறங்கருதி அழகானை கனிபென் பேனே! 50

‘களவின் வழித்தேகற்பு. என்மைப் பண்டைய தமிழ்
மணமுறையைப் போட்டி. இன்பவல்லித்தும் எழிலரசுக்கும்
கற்றற்குற, கற்றோர்வாழ்த்து. பெற்றோர்மடுந் மண
மகளில்லல் பேரறிஞர் அண்ணு அவர்களின் சிறிய தலைமை
யில் நிருமணம் இனிது நடத்தலு.

அன்ற அளவின் வாழ்த்துரை

கழியாத பேரிளமைக் கன்னியான
கனிந்ததுநிற் அரசோச்தம் கனிவ தெய்த
அழியாத வளம்பலவும் தமிழர் வாழ்வில்
அணிசெயநிர் பொதுவலத் தக் துர்மை ஆக்கி
ஒழியாத துயர்தபலிங் குற்ற பொல்லா
உலுத்தின் மீத யகல அது ம தேழில்
கழியாது தொண்டுபிற் தின்பம் பெற்றாந்
அய்யதமிழ் மொழியெனநிர் வாழ்க! என்ஞர். 51

சான்றோர்களின் வாழ்த்துரை

இன்பவல்லி எழிலரசும் வாழ்க! வாழ்க!!
இவமையொடு உவமையெய்தி வாழ்க! வாழ்க!!
அன்புநெறிக் குறவறத்தின் வழியே சீன்று
அகப்பொருளின் அறைமருவி அமுத மன்ன
இன்பதுகர்க் தில்லறத்தின் பயன தான
எழின்மகவை கலமலாத்தும் இலங்கப் புத்தெம்
ஆன்பமொடு காங்கிரஸும் தொலைய வென்று
துய்யபுகழ் முடியினுறும் சுடராய் வாழ்க! 52

மணவிழாவில் கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும் நன்றி
நவீன எழிலரசு தமிழ்மொழியின் உயர்வு வேண்டி
உழைத்தல் என்ற தனது தலையாய கடமை யென்னல் :—

தாயான தமிழ்மொழியின் உயர்வு தொன்றே
தலையாய கடமையென உறுதி புண்டேன்
தாயான தமிழ்வாழத் தமிழர் வாழர்
சலியாதிங் குழைத்திருவேற் குறுதி நல்கத்
தாயான தமிழ்வாய இன்ப வல்லி
தவிந்துண்பெற் தேனின்றி தகைமை சான்ற
தாயான தன்புடைய அறிஞர் அண்ணா
தன்மைவழி கடந்துவெற்றி தனைக்காண் பேனே! 53

தமிழ்காக்கும் பணியில் தனக்கும் வாய்ப்புத்தருமாறு
தலைமகள் வேண்டுகல் :—

என்னுயிரே! எழிலரசே! எங்கள் அத்தான்
இளந்தமிழர் அணித்தலைவா! இமயம் வென்று!
மன்னுபுகழ்த் தமிழ்மன்னர் உயிர்போனின்ற
மறத்தமிழர் வழித்தோன்றல்! மாண்பு சான்று
துன்னுமிசைத் தமிழ்காக்கச் செய்யா நிற்கும்
தூய்ப்பணி அடியேற்கும் கிடும் வண்ணம்
பொன்னைய நாம்தொண்டும் தமிழ்த்தாய்த்
தொண்டும்
புரிந்திடவெற் குவந்தருளிப் புரத்தல் வேண்டும்! 54

தலைவியின் வேண்டுகோளினா ஏற்றுத் தலைமகள்
தண்ணளி புரிதல்

உலகமெலாம் உயர்வாழ்வு பெறுதல் வேண்டின்
ஒப்பற்ற மொழிபலவும் உயர்தல் வேண்டின்
இலகுவின்ற மனிதகுலம் ஒன்றே என்னும்
எழில் கொக்கம்செயன்மறையிழ்முநிழ்த்தல்வேண்டின்
அலகில்வளம் குலவுகலை பலவும் ஈன்றிங்
கருந்தமிழ்த்தாய் அரியணையில் அமர வேண்டின்
திலகமொளிர் நுதன்மின்னே! நின்போன் நல்ல
தேனியைவர்கள் முன் வருதல் வேண்டும் வேண்டும். 55

மணவினை கழிந்தபின்னர் தேவிலவு துயம்பான்வேண்
 டித் தலைவனும் தலைவியும் சென்றல் தவறும் நிகுங்குற்ற
 லம் வந்துறுகின்றனர்.

பொதிகைக் காட்சி

வேறு

தென்றலொடு தமிழ்தித்த தென்பொதிகை

இதுகாண்

தேனருவி கொழிக்கவளம் செழிக்குமலை இதுகாண்
 குன்றில்கவிர் குளிர்தாங்கும் குற்றலம் இதுகாண்
 குறித்தபுளல் தெளித்தமணி குலவுமலை இதுகாண்
 மன்றல்கமழ் ஆரம்பவார் மலையமலை இதுகாண்
 மதிமகிழ்ந்து தவழ்ந்துவிழைந் தேறுமலை இதுகாண்
 துன்றுமெழில் பொழில் தடவித் துளிசிதறு மஞ்ச
 குழந்தாவந்து தாழ்ந்துபணி தொன்மலை காண்

இதுவே! 56

வேறு

வருக்கையொடு வளர்கதலி வண்கலிகள் வந்தும்
 தருக்கநயர் வானுலகிற் றரிர்விடவே முந்தும்
 பருக்கையொடு மணிசிதறிப் பகலினொடு விஞ்சும்
 கருக்கலத் தவழ்ந்தேறிக் களின்புடியிற் றஞ்சும் 57

புடியினொடு மகிழ்க்கிற்று பிணிநிலை யேறும்
 கொடிதழுவு மலர்விளிந்து குழுகுமென நாளும்
 மடிதழுவு பகலினொடு மந்திகனி தேரும்
 முடிதழுவுர் மதியம்பரை முடிமணிபை நேரும் 58

மங்கியொடு கடுவனா மகிழ்ந்துகழை நாளும்
 சந்தினொடு சண்பகமும் தன்பொழில் நாளும்
 செந்தனையி னொடுமுதிரை செழித்துவளம் கூறும்
 தந்ததன வென்றருவி தடவரையைக் கிறும் 59

கிளியினோடு கிளிகுடிக் கிளக்கும்பல கதைகள்
அவியுடன்நல் அளிகுடி அளியளிசை பாடும்
துவியினோடு துவிகுடித் துவருவி பாயும்
வளிகுடையுண் கனையுடி வார்குமுலின் ஊதும் 60

மான்மறியி னோடுகலை மருவிவினை யாடும்
வான்நதியி னோடுகலை மலையருவி கூடும்
தேன் துருவு தும்பியிசை தென்றலோடு பாடும்
கான்விரவு போலையது ககனமுடி குடும் 61

தேவின்சுவை நிறையுனல்கொள் தெள்ளருவி
வாவின்மீசை யேறவமை வளர்படிய தேய்க்கும்
மாவின்விழிக் கொடிச்சியர்கள் வான்மகளிர் நேர்வர்
காவின்வதி வேன்மறவர் கந்தருவர் ஒப்பர். 62

குயில்கூவும் கிளிபேசும் குளிர்தென்றல் விசும்
மயில்-ஆடும் அளிபாடும் மணியருவி எங்கும்
ஓயில்சுயும் நளிர்குன்றில் ஒண்முகில்கள் தூங்கும்
பயில்ஆரம் வளர்சோலைப் பழம்பொதிகை இதுகாண்!
வேறு 63

மரகதப் பந்த ரிட்டு மல்லிகை வேய்ந்தாற் போல
விரவுபைம் பொழிலின்மீது வெண்முகில் படியாநிற்க,
பரவுகல் அழகாம் நங்கை பயிலரங் கணிசெய்
வான்போல்
இரவிதன் கதிர்க்கை நீட்டி எழில்வணம் திட்டல்
ஓராய்! 64

அருவியின் லிசையி னோடங் களியின மிழற்று
மோதை
பருகிய குயில்கள் பாடப் பசியமா மஞ்ஞையாட
உருகிய களிப்பால் மந்தி உவந்து கோக்கிடந்
கொன்றைத்
தருவினம் மலர்ப்பொன் சிந் தித் தலையளி புரிதல்
காணாய்! 65

குன்றெனும் நகல்கண் மீது குளிர்புனல் அணிகள்
மின்ன

தூன்றிய பொழில்கள் ஆன தூய நல்லுடை அணிந்து
நன்றினைக் கிணையோ இந்த காலை நங்கைமா
ரென்று

நின்றிடு வரைப்பெண் னானின் நோர்த்தியைப்
பாராய்! கண்ணே! 66
வேறு

நிலவு வரும் காட்சி

பாற்கடலில் தான் பிறந்த பான்மை கோக்கிப்
பாற்றமுதும் பால்வண்ணம் படைப்பான் வேண்டி
நாற்றியையும் வெண்மைபுறக் கரிய தான்
நளிர்கடலும் பாற்கடலாம் நளினம் கொள்ள
பொற்றுமுயர் மலையனைத்தும் தூய வெள்ளிப்
பொருப்பதெனப் பொலிவுறவெண் சதைசெய்
வான்போல்

தோற்றிவருங் கலைநிறைநன் மதியங் காணாய்!
துடியெனமெல் லிடைகொண்டு துலங்கும் மின்னே! 7

நிலாமுற்றத்தே மகிழ்ந்திருந்த கலை தமிழ் மக்களின்
கடமைகள் எனையென வினாய தலைவிக்குத் தலைவன்
கூறுதல்:-

தமிழ் மகளின் கடமை

தண்டமிழ்நற் றழகிளமை யிவிமை யெய்ந்து
தனித்தமிழ்நிபாற் றனங்கமறத் தகைசேர் வாழ்வில்
கொண்ட வையத் தெய்வமெனக் கொண்டு பொற்றிக்
குறிப்பறிந்தக் கவனிகுதோன் குழையப் புல்லி
மொன் றுந்ப முன் லெ டாகுகான் மனையத் தோற்றி
முன் றுந்பிரிப் பற்றலற்றி டுல்லியானோர்
மன் றிவெ ள் றாற்றலின் றுழந்தின் றின் ற
மன் றிவெ ள் றாற்றலின் றின் றின் ற

தமிழ் மகனின் கடமை

திந்தமிழும் ஆங்கிலமுஞ் சிறக்கக் கற்றால்
திகழுறுநற் கலைபலவுந் தெளிதல் உண்மை
ஆர்ந்தாடுதல் அகப்பொருளின் அருமை யாய்தல்
அதுவழங் தும் துறையினோறி ஒழுங் அன்பின்
தோர்ந்தமனைக் கிழத்தியின்றோள் மருவி இன்பத்
தேனுமர்தல் இடைமறலம் செழிக்கப் பெற்றுச்
சாந்தமுயர் கருணாமறும் தழைக்க வாழ்தல்
தலைமகனின் தலையாய கடமையாமே!

69

இருபாலார்க்கும் இயைபுறு கடமைகள்

தாய்முலைப்பா லுடனுண்ட தமிழைப் பேனால்
தமிழரோடு தமிழினிலே தகவாய்ப் பேசல்
பேய்முலைப்பால் தரவந்த பெற்றி யென்னப்
பிறமொழிகள் தம்மைப்பே துறுக்கா வண்ணம்
ஆய்மொழியின் சிறப்புணர்தல் உணர்த்தல் அன்பின்
அருந்தமிழிற் பலகலையும் அரு மாறிந்
கோய்வொழிய உழைத்தல்குறள் நெறியில் நின்றல்
ஒண்டமிழர்க் குயரறம் தோர்கு வாயே!

70

பின்னர்த்துயின்று முன்னர் எழுந்து காலைக் கடனை
முடித்துக் கவினுற நின்ற தலைவிக்குக் கதிரவனெழுங்
காட்சியைக் காட்டுதல்:-

கருங்கடல்செம் பொன்போர்த்த கவின தோர்ந்து
கயமனைத்தும் கண்விழித்துக் கண்டால் என்ன
ஒருங்குமவர் கமலன்கான்! உதயக் குன்றின்
ஒளிநாமணி முடிபு எனவங் குற்று வெய்யோன்
அருந்தரைக் கைநீட்டி அல்லை வாரி
அவ்வாடங்க விழுங்குதல்கான்! அழக தாரந்து
கெடும்புலங்க கயம்மாந்தள் காட்டும் மின்னே!
கைவிழ்த்தார் எனமையும் மருங்கல் காணும்

71

தாயின்னென்ற மன்பதைதயின் சோர்வு நீங்கத்
 துதைத்துகின்ற இஞைகலச் சுடர்கால் கொள்ள
 அயர்வின்றி இராமமுதும் இளையா நீன்றங்
 கசதியுறும் உடுவினங்கன் றய்வு கொள்ளப்
 பசில்கின்ற பறவைநீரை பாடி யாடப்
 பரியசெடி கொடிமரங்கள் பரிந்து பூக்க
 கயால்வென்று பிறகுடுஞ் கண்ணும்! காலை
 கவினதுற வந்திருநற் காட்சி காணும்! 2

தேன்றல் தவழ்ந்து மன்றல் கமழ்த்து தேனருவி
 பாய்ந்து தீந்தமிழ் மணங் கொழிக்கும் திருக்குற்றால் வரை
 யின் னுதால் அடர்ந்தோங்கிய சந்தைச்சோலையினைச்
 சார்ந்து இயற்கை எழிலை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்
 காலை, தலைவிதன்னருகிலிருக்கும் போழது ஏற்படும்
 இன்பப்பெருக்கின் எழில் இன்றென இயம்புதல்:—

தேன்றல்வரும் இன்பம்வரும் அன்பும் கம்மைத்
 தேடிவரும் திருவும்வரும் செவ்வி தான
 மன்றல்வரும் அழகுவரும் இளமை தானும்
 மருவாவும் மனங்கலந்த மாட்சி காணக்
 குன்றில்வரு கவிததுவும் பிடியி னோடு
 கூடிவரும் காதலேனும் கெய்தில் வாழும்
 அன்றல்வரும் மரங்கள்வரும் மகிர்வு கொள்ளும்
 அமுதாயாய்! தியோனரு திருக்குங் காலே! 73

இத்தியோநிப்பு இயக்கத்தின் போற்று தமிழ்மக்களி
 டையே தோன்றிய எழுச்சியினை இசைத் தமிழில் அமைத்து
 இசைத்திருக் என்ற தலைமகன் கவி பேருவகை கொள்ளத்
 தலைவி பாடுதல்:—

தண்டபிழ்காட டிந்தியினி அரசோச்சு மென்ற
 தகையுணர்ந்து திக்குவித்தார் தகையென்ன தகையே
 —அந்தத்
 தகையுணர்ந்தும் வணங்காதார் தலையென்ன தலையே!

கண்டனய தமிழிழியும் என்றனை கேட்டுக்
கடுகுயெழுந்த தணிதிரண்டார் கண்ணென்ன கண்ணே -

அந்தக்

கண்ணுணர்ந்தும் காணுதார் கண்ணென்ன கண்ணே!

மன்னடுகழ் மொழியழியின் மருவுமிழி வென்று
மறங்கொண்டு பொருத்திந்தார் மறமென்ன

மறமே—அந்த

மறமுணர்ந்தும் மதியாதார் மறியென்ன மறியே!

பண்டைமொழி எங்கள் தமிழ் என்றுபா? லோடு
பரிந்துவந்து சிறைபுத்தார் பரிவென்ன பரியே—

அந்தப்

பரிவுணர்ந்தும் பதறுதார் பரிபென்ன பரியே! 74

சொந்தமிழை இந்தியா விடுமெனவுள்ளோந்து
தென்றலெனத் திக்குவித்தார் திறமென்ன திறமே

—அந்தத்

திறனுணர்ந்தும் வெதும்பாதார் திடமென்ன

திடமே!

சந்தமிழ் தமிழாண்ட தனியரசு காணாத்
தமிழ்ப்படை நிரண்டெழுந்த சமரென்ன சமரே

—அந்தச்

சமருணர்ந்தும் உருகாதார் சால்பென்ன சால்பே!

அந்தமிழின் நனும்பொழியில் இந்தியெனும்

ஆட்டை

அழகுவிடா தெதித்தித்திந்தார் அழகென்ன

அழகே—அந்த

அழகுணர்ந்தும் உணர்வுகொளார் அகமென்ன

அகமே!

சொத்தபெயர்கள் சொழிசாக்கத் தயர்பொறுந்தல்
என்றே
துணிந்துவந்து சிறைபுகுந்தார் துடுக்கென்ன துடுக்கே
—அந்தத்
துடுக்கென வந்தும் துரிசுநீழ் பொருசென்ன
சொகுசே! 75

தன் புகழ்த் தாழியபத் தமையினைத் தந்த
தன்மையிழிப் பொழிப்பற்றின் தாமென்ன தரமே—
அந்தத்
தாயவர்த் தம்போற் றுதார் துடுக்கென்ன துடுக்கே!
எங்கையிர் எங்கன் தயிர் என்றயநிழ் வாக
இத்தி யெதி அறவெருண்டார் அறிவென்ன அறிவே—
அந்த
அழிவெய்த்தும் எத்தாதார் இயல்பென்ன
இயல்பே!

மங்குமினித் தமிறதெனும் கொடியவுரை கேட்டு
மனப்புகழ் மடன்றறிந்தார் மாண்பென்ன
மாண்பே—அந்த
மாண்புணர்ந்தும் வறத்தாதார் வாயென்ன
வாயே
பொங்குதாயிற் புத்தலறம் என்றுபொலி பொடு
புழம் விழைபுத்தரன்றர் பொறையென்ன
பொறையே—அந்தப்
பொறைவுணர்ந்தும் புகழாதார் பொலிவென்ன
பொலிவே! 76

பரிழ்வென தயிர்க்கலனம் இத்தியதால் என்ன
அரியவுயிர் துணவெய்த்தார் அறமென்ன அறமே—
அந்த
அறமுணர்ந்தும் திஞத்தாதார் அறிவென்ன அறிவே!

தமிழிசிய குலாகண்மூன் இந்தியேனும் பரத்தை
கருக்குவன் கோல்! என்னெழுந்தார் எழுதென்ன

புதுமே -- அந்தச்

புதுணர்ந்தும் வியவாதார் தகவென்ன தகவோ!

தமிழிசிய அறகிளமை அமுதமொழி அன்னும்!

கலங்கல்ளாக் களம்பட்டார் கவிவென்ன கவினோ—

அந்தக்

கவிவுணர்ந்தும் கெடுதாதார் கருத்தென்ன

கருத்தே!

கமதுகுழி பதவியெனும் சமர்க்கர் கோனர் இந்திச்

சவியெதிரச் சிறைசென்றார் சமர்த்தென்ன சமர்த்தே

— அந்தச்

சமர்த்துணர்ந்தும் விடுகொளார் சடமென்ன

சடமே! 77

மாலக்காலத்தே தலைவி பிறைகண்டு மறித்த
பொழுது, உடுக்கள் என்னும் போல் இமையாநிற்க, அன்று
நின்முகமதிக்கு இணையொவந்து தோற்றோடிய நிலவு
இன்றுன் நுதலினை நிகர்க்க னெண்டிப் பிறைபாதி வந்துற்ற
கோலங் காண் எனத் தலைவன் கூறுதல் : -

வேறு

புச்சென்ற புற்றரையில் முத்தை அள்ளிப்

பாங்குறவே தெளித்ததென நில வானில்

அச்சமற உடுவினங்கள் இமையாநிற்க

அணியிழைநின் முகமதிக்கன் றுடைந்து தோற்றுத்

துச்சமெனத் திரிமதியும் பிறைய தாடுத்

துணித் துவந்துன் நுதலென நிலவல் காணும்!

இச்சேனநல் முத்தமளித் தணைத்து நிற்கும்

எழிற்கொடியே! நறுமலரே? இன்பத் தேனே! 78

வயங்கிறாய! வானம் மாண்டபுடைமங்கையரைப் பொரு
வுதல் காண் எனல்:—

வேறு

காம்பற்ற குடைய தென்னக் கவினிகின் றுலகை

யோம்பித்

தான்பெற்ற மணிகள் ஜன தகவுறு கதிர்கள் தாமும்
யோம்பற்றன் கியங்கி நல்ல கடர்விடச் செய்யும் வானம்
மான்பெற்ற விழியாய்! மாதர் மாட்டுமை நிகர்தகல்
ஓராய்! 79

தலைவியும் தலைவனும் கென்றலில் நினைத்துத் தேனருவி
படித்துமன் நல்கழற் மலர்ப்பொழிலின் மருவி மகிழ்தல்:—

வேறு

தென்றலிலே நினைத்தாடு வோம்பாம் முன்னர்
தேனருவி படித்துமகிற் றுறு வோம்பின் னர்
மன் நல்கழற் போலவளர் மலையின் ஏறி
மாண்புறநற் குன்றினெதிர் கவி நீன்று
துன்றுமெழில் துறையர் கடல் போந்து
தேனாகவுள தகவெஞ் சூ பிளக்கும் அன்பின்
ஒன்றல்ல பலவிற்பம் உறுவோம் மின்னின்
ஒளிர் பொழிபி! ஒன்பவள இரும் கொள்மாளோ! 80

ஆரவளர் போயலில் அபர்த்து மெழுகால், பண்டு
தண்டமிழ் வளர்ந்த ஒன்புறற் குரிசில்களில் ஒள்ளியோர்
சிலரை உடைத்ததற்கு வென்று தலைவி வேண்டத் தலை
மகன் கூறுதல்:—

பண்டு இறைவனல் ஆர்ந்த பெருமையினையுடையது நம்
பைந்தமிழ்:—

பொன்னியர் பாரதாறுச் செவ் லோறும்
கெட்டிவழி அழிந்த அபாய் போலமை போற்றி
சூழெய்தித் துறந்த மனையமை போற்றி
முந் துறந்த மனப்பயிற் துற முதியா வண்ணம்
பாணத்திற் துறந்த மனப்பயிற் துறந்த
பாணத்திற் துறந்த மனப்பயிற் துறந்த
கவிவாய் போலார் போற் கவித்தான் போற்றி 81

அதிகமான் குமரன் ஆகியோர் அருந்தமிழ்ப் பணி:—

முன்னையொழித் தமிழ்வளர ஒவ்வை வொழி
முதற்கல்லிக் கவியவிர்த்த அதியார் கோமான்
மன்னுமனை போற்றியவன் மாண்பு போற்றி
வழமைகெடப் போருந்தருக வள்ளால் என்று
தன்னையடை புலவனுக்குத் தலையை சுந்த
தலைக்கொடையன் குமரனது தகைமை போற்றி
முன்னையொழி பலவினுக்கும் முன்ன தாவி
முருகிளமை கொழிதமிழ்த்தாய் முதன்மை போற்றி!

2

பாதிவள்ளலின் பண்டபுமை

முன்னையொரு முல்லைக்குப் போற்றேர் சுந்து
முந்தாறார் பரிசிலர்க்கு முறையின் கல்கி
அன்னையார் தமிழ்வளர்த்த அருள்பேர் பாதி
அருங்குணங்கள் போற்றியவன் ஆண்மை போற்றி
பின்னவரும் வள்ளல்களின் கொடையாம் பெட்பால்
பிறங்குதமிழ்ப் பயிர்செறித்த பிடு போற்றி
தன்னாகிக் தானையாய்த் தழைக்கும் கல்ல
தண்டமிழ்த்தாய் இளமைகொழி தகவு போற்றி! 83

திருமாவளவனின் சிறப்பு

பொன்னிகநிக் கிருகதையும் பொருந்தக் கட்டிப்
புனல்வளமும் நிலவளமும் பொதுளச் செய்த
சென்னிகரி காலவளவன் சிறப்புப் போற்றி
செருக்கியெதிர் வடவர்கெடச் செண்டு கொண்டு
மன்னுமனை கீரிநிர்த்த வலிமை போற்றி
மருமவன் புகார்நகரின் மாண்பு தன்னைச்
சொன்னபுல வோன்பகிழ்ச் சுடர்செய் செம்பொன்
தொகைபதினா றிலக்கமனி நாய்மை போற்றி! 84

முதற்பாகம்

37

சோன் செங்குட்டுவன் ஆரியப்படைகடந்த நெடுஞ்செழியன் ஆகியோரின் அருந்திரல் :...

தாய்மை துதி பழ் வடமை தலைக் கண்ட தெருத்
தாய் பழி பழி வட வையின் கண்ட தெரு
இவ் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
இவ் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
அவ் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
ஆவ் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
உவ் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
ஐவ் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி 85

பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை முதலியோர் பெருந்தகைமை

அவ் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
ஆவ் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
பின் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
பின் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
முன் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
முன் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
முன் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
முன் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
முன் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
முன் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி 86

தமிழ்வார்த்த சான்றோர்களின் தாள்கள் எம்தலைக்கு
அணியாகுகவெனல்:-

சங் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
தங் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
பங் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
பங் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
பங் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
பங் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
பங் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
பங் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
பங் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி
பங் பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி பழி 87

ஐண்டைய மறக்குடி மதகரின் மொண்டினைப் பாரவுகல்

என்றாயினும் இவியதமிழ் மரபின் மல்லார்
 புத்தையின் எடுத்தியம்பல் அமைபுள் கொல்லோ!
 என்னையென்றான் மகன்முதுதென் வடுவுண் டாமேல்
 எனதுமுன் தனையறுத்திங் கெறிவேன் என்று
 கன்னியவன் கவம்புஞ் சது தனது காளை
 கன்னமகன் போற்றிநிடவிற் கவின தேரார்ந்து
 முன்னையினும் பெருமகிழ்வு கொண்ட அந்த
 குதின்மறக் குடிமகலிர் மொய்ம்பு போற்றி! 88

என்றாகடு கன்னின் றன் எத்தை பட்டான்
 எழிற்றையன் போரேற்றுப் பொருது விழ்த்தான்
 முன்னாவரு நமதுதமிழ் மரபின் பாங்கும்
 முந்துறுநன் மறக்குடியின் மொய்ம்புந் தேன்ற
 அன்னையென தகமகிழ் அடங்கார் வீழ
 அருஞ் சமர்செய் திடவெழுக மதலாய் என்று
 தன்னிருகண் அனையினம் மகவைப் போர்க்குத்
 தகவுடனே செலவிடுத்தான் தறுகண் போற்றி! 89

தமிழர்களுக்கு மொழிப்பற்றை அருள்க வெனத்தமிழ்த்
 தாயை வேண்டல்:-

எம் மொழிக்கும் முன்னகுதித் திணை குன்ற
 தெழின்மருவும் பொருவினிலக் கணமும் ஏய்ந்து
 எம்மொழியாய் உயர்தனிச்செம் மொழிய தான
 பெருந்தமிழே! பைந்தமிழே! தெளிந்த தேனே!
 எம் மொழியின் தகையுணரார் தமிழ் சென்ற
 எம்மொழியின் தனையாத்தமிழ்ச் சால்மேனி
 மும்மொழியின் திட்டமென மொழியும் பொல்லா
 மொகமகித் துயரவுஞர் புரிசு வாயே 90

முதற்பாகம் 99

கண்ணாடி மீது இனிய ஒண்டமிழ் வளர்த்த தண்டமிழ்ச்
சான்றோர் கண்ணாடி கேட்டு உள்ளம் நெகிழ்ந்த
இன்பவால் இன்னிடை யாழினைக் கையிலேக்கி என்றுரை
புன்றமிழ் எற்றமெய்தித் திகழ்கவென. இசைத்தமிழில்
பாடுதல்:-

சூரிலே! நீ கூவாய் நின்றன்
சூரிலே மிளிய மழலைமொழி கொண்டு (சூரிலே)
எங்கள்

கொத்தான முத்தமிழ் இத்தாரணி யான (சூரிலே)
மயிலே! நீ ஆடாய் நின்றன்
மாண்புறு தொகையைக் காண்புற வேணிந்து (மயிலே)
இந்த

மண்டல மிதிலைம் ஒண்டமிழ் வாய்க்கென (மயிலே)

அயலேய் மிள்சொல்லாய்! நின்றன்
அழதான உரைபெற்றுத் தமிழாய் இனித்திட (அயலே)
எங்கள்

அன்னை மொழித்தமிழ் முனனைப் பெருமைபெற (அயலே)

புயலே! நீ பொழிவாய் நின்றன்
பொற்பார் பொடைக்குணம் அற்பு மிகுததிட (புயலே)
எங்கள்

பூங்கமிழ் தீத்தமிழ் எத்துக ரிரென (புயலே)
9

தூற்றலத்தின் கொழிக்கும் வளங்கண்டும் கொங்க
தமிழில் கெஞ்சிவிடும் பாடியும், சூரிலோடு மாறு கவியும்
மயிலோடு மாறாடியும் கின்றிழி அருவியில் ஒன்றுபடத்
தோய்ந்தும், மலர் கொய்தும், மருவி விளையாடியும் தேனி
லவு துய்த்துத் தலைவனுத் தலைவியும் ஊர் திரும்புங்கால்
காளிலவளங்கனையும் உங்கைக்கு காட்டி மகிழ்தல்:-

40 இன்பவல்லியின் எழிலோவியம்

குறிஞ்சிக் காட்சி

குன்றெதிர் கூடியும் குரவை யாடியும்
தென்றலில் நினைத்தும் மன்றலில் மெழும்பும்
அருவியிற் படிந்தும் ஏணிமலர் கொய்தும்
குருவி யோய்த்தும் குளிர்ப்பனங் காத்தும்
தேனும் திணையும் விழுந்தினர்க் கனிக்ஞும்
வாலின் உயர்ந்தல வள்ளியர் தந்துணைக்
கானவ ரோடு களித்துறை வரைப்பும்
மயிலும் மாணும் மருவியா டடுக்கமும்
பயிலும் இன்னிசைப் பறவைசேர் பொதும்பகும்
அகிலும் சாந்தமும் அகோகுறிறை சாரலும்
முகில்தவற் சோலையும் முழங்குதவர் அருவியும்
கண்டோர் உள்வம் கவர்ந்தெழு தகைத்ததாய்ந்
நறிஞ்சியின் வன்னெலாங் குலவிடல் காணாய்! 92

முல்லைக் காட்சி

கொல்லெறு தழவிதற் கோதையர் லோட்ட
கல்லே றையருடையுடைக் காளையர்
வியலிற் தாரகம் விளங்கச் சூடி
மாயவன் பின்னையோ டாடிய வாடலைத்
தாயதந் தோள்புனர் துணையோடும் ஆடிக்
கோங்குகும் பணிமுலை, கொடியிடை, தவ்வைகை,
திங்குகும் படுசொல் திங்கள்வாண் முகத்தியர்
பாங்குடன் நகருகப் பசுநிறை சூழ்வர
வெய்ங் நூ லுதியும் விளையாட் டயர்ந்தும்
ஆ வி ன ன் காந்தும் அதன்பயன் கொண்டும்
பூ வி ன ல் லின்பம் பொதுள வாழ்ந்திடும்
ஆயர்சேர் முல்லை அணிநலம் பாராய்! 93

மருதக் காட்டி

தாயங்கிதழ்த்துத் தாயனைத் தடாகத் தாய்கண்
முயங்கி கிராமம் முனரித் திருவனைய
மயங்கவர் வதனமும் மலர்க்கு கமலமும்
சங்கவயிற் றுனாகுந் தனையின் றுயங்கிப்
வண்டி நம் மயங்கி வரைத்தினை பாடும்
தன்புனற் பாட்பைப் பால் று வரைத் து
மங்கல விழவையர் மணமலி பெருகக்
எங்க ளும் ஏழினைப் பாட்டுரை டாடல்
பெய்க நல்லிசையாண்டும் பொழுது
மங்கலம் இந் தபுந் வரையவும் மாறும்
மங்கல வதவரங் கமரகும் தெங்கொடு
தங்கும் உயிர்கோர் தனியழ தெரத்திவி
விருவினம் புதங்கும் இனைய று சாலியின்
பெருவையி் கவினிய மருதனைப் பாடிதன்
அருமையைக் காணென தாகுயிர் அன்னமே! 94

நெய்தல் காட்டி

கடல்படு வனனெனசங் கலத்தரு திருவுடை
அடல் கெழ திரையர் தம் அகம்பெகிழ் வு றும்வகை
புன் னப் புவிந் புதுமனற் பாங்கர்
மீன்கோவைல் நுடங்கிடை விளங்கிவை மகளிர்
மாமை யன்கண் பாடும் நெய்தலொடு
தாமை யென் டொடு தகைபெறற் புழி
பொய்தல் புய்க்கு புனல்வினையாடும்
பெய்தலங் காணல் கண்டம் பாடாய்! 95

தென்குடி நாய்க்கும், கடலிலவளங்க ளும் ளம் நெய்
மி ன் னவ ளம் தலைபுற இல்லத் தெந்து கல்லறத் தேந்
கொன் டிற்றவர் பெத்தே றர் பெருமதெய் புத்தனர். கற்
தெந் கவிவுடன் வாழ்த்தினர். நங்கள் இல்லிற்குப் “பூத்

தமிழ்ப் பொழில்" எனப் பெயரிட்டுப் பெயருக்கேற்பக் கண்டோர் இத்தொகு கலைப்பூங்காவே என்று கருதும்வண்ணம்பலமுறைத் தமிழ் நால்களையும் பாங்குபெற, உதொகுத்துத் தாங்களும் கற்றுப் பிறிக்கும் கற்பித்துத் தமிழ் மனம் கமழச் செய்தனர். இயலும் இசையும் எழிலுடையதென. ஒண்டமிழ் கற்பார்க்கு அத்தோர் ஊருணியாயிற்று. மனையறம் மாட்டியடைந்தது. இன்பவல்லியம் ஓர் எழின் மகவுக்குத் தாயாயினள். தமிழ்தந்த செல்மாதலின் பெத்தமிழ் செல்வன் எனப் பெயரிட்டுச் சீராட்டிப் பாராட்டி மகிழ்வாராயினர்.

இன்பக் கொடிதழைத் தெழிற்கொம்ப னிற்படர்ந்து. அன்புக் கலக்காமல் அருந்தமிழ்ச் செல்வாரின்று தென்புக் குறையுளாய்த் திகழ்ந்தே நின்றமிழ்போல் இன்புக்குந் பெய்ய இளமைக்கும் ஏற்றமிந்தே 96.

வாழ்க மனையறம்!

வெல்க தமிழன்பு!!

முதற்பாகம் முற்றிற்று.

இன்ப வல்லியின் எழில் ஓவியம்.

—(இரண்டாம் பாகம்)—

இத் 'மேலிப்படி'யணிச் சொலளார் என்றமுறையில் அதன் வளர்ச்சிகொடுத்ததான் சென்னையில் இருந்ததேல சிறப்புடைத்தென எழிலரசு குடும்பத்தாடன் சென்னை வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனன். இல்லம் பூந்தமிழ்ப் பொழிவாய்ப்புதுணைம் பரப்ப ஆரம்பித்தது. முன்னைப் பழம் மொகுட்கும் முன்னைப்பழம் பொருளாய்ப் பினனைப் பெருமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றிய தாய அன்னை மொழித்தமிழ் வளர, தமிழினியர்வு உணர்ந்து தமிழர்கள் விடுகொள, தங்கொள்கை விடுப்பேற, நாடுநலம்பேற, நல்லாட்சிமலர 'பூந்தமிழ்ப்பொழில்' வெளியிடாக, இலக்கியம், இலக்கணம், கவிதை, காட்டுரை, கதை, அரசியல், பொருளாதாரம், அறிவியல், உளவியல் போன்ற பல துறைப்படைப்புக்களையும் தாங்கி வெளிவரும் 'வைந் தமிழ்ப்புஞ்சா' என்றும் சிங்களிதழ் ஒன்றிலேயும், 'வெற்றிமுரசு' என்றும் திந்தமிழ் காளிதழ் ஒன்றையும் நலம்பட நடத்திவரலானான்.

தமிழகத் தலைநகரச் சிறப்பினைத் தலை மகட்டுத் காட்டி- மகிழ்தல்:

தலைநகரக் காட்சி.

அறிஞர்மார், டிஸ்கவர், மருத்தும் மேந்தும் ஒருமருத்தலை உயர்ச்சி எனப்பல கவிவிய தண்டமிழ் அகபதன் தலைகர் ஆக எண்டகுஞ் சிறப்பினை எழில்பட உடுத்தலாள்

பாலைம் உத்திரிது மண்டுபல் நலவீதும்
 மீளில் பையென மெனின் வியப்பவும்.
 குன்றம் பல்லுநகல் கொண் டொருந் குன்றென
 மன்றம் திசுழ்மணி மாடநீரை ஒங்கவும்
 கங்கை யும் மறுவையும் கலந்தமை கடுப்பப்
 பொங்குகல் தெருக்கல் பொற்புநகல் கடவும்.
 அகல்குள் மகந்நி ஆங்கொளி பரப்பும்
 பங்கைப் பங்கைபல் பங்கென் தம்படல்
 மலைய வயங்குகல் லுரிகள் திரபவும்
 துழிந்துப் பிற பாயல் தையலார் அடலோடு
 அயிற் றெனத் தகையவாம் அகலார் பாடல்பேர்
 இன்னிடை அங்கம் எற்றறற் றிலங்கவும்
 மருங்குப் பருங்குநின் காங்கொ லுறல்பேயல்
 பெரும்பொருள் கொணர்ந்து யிறங்குபல் கலங்கன்
 வந்துநின் மணிபையும் மறைகள் வயங்கவும்
 இயற்கையின் தன்மை இடையினை பொலிவர்
 பொற்கையின் கோலம் செறிந்தாந் ஒங்கம்
 சென்னையம் பதியிது பயிற்ற காண்கள்.

97

நிலையம் நிலையம் ஒருகால் மாலை, பொருது
 போங்குகல் கடலகரைக்குச் சென்றிருந்த காலை கடந்த
 ஒருநிலைய உதாரமடல்:—

(வேறு)

இந்நிலையம் தன்னைபெயிற் தெங்குஎன்றை
 செய்தமரில்
 முத்திப்பொய் வின் ம மருங்காய்மார்? — அத்திநிலைத்
 தாலும்புதல் தவலிடா மத்திரிகள்
 போலும் நிலைகள் பெறறை.

98

காய்த் தலையப் பெறுது தன்னலந்தேர் காங்கொலார்
 பெய்திடுமிகொண் டித்தியிலைப் பேணுவதென்?
 —காய்த்த
 பலாவிருக்கக் காந்திரங்காய் பற்றுவிறை அந்தக்
 குலாமருங்கும் உண்டொருணம்.

99

எந்தமிழர் இன்றாழ் எம்மரன்னோர் தந்ததமிழர்
செந்தமிழர் செந்தமிழர் செந்தமிழே! — அந்தமிழின்
பாங்கறியாக் காங்கிரசார் வைத்தமிழைக் காப்பார்
கால்!
திங்கறியார்க் தேத்தத் திறம். 100

மந்திக்கும் இத்திக்கும் மாற்றாநிலை என்றதனைச்
சந்திக்குத் தான்கொணர்ந்த சான்றோன்யார்? — மந்தித்
தனித்தமிழைத் தோற்றுவித்துத் தண்டமிழைக்
காத்த
இலித்த மறைமலையே யாம். 01

வங்காள மென்று வழங்கலனால் கல்கத்தா
வங்காள மாகாத வண்ணம்போல் — மங்காத
அன்ன மொழியால் அமைந்த தமிழ்நாட்டைச்
சென்னையேனும் காங்கிரசே! தி. 102

பாங்கார் மதாட்டியத்தைப் பம்பாய் என்றாங்க
வாரசார்
திங்கார் பெயர்கமக்கச் செய்தனரோ? — ஏங்காணும்
திந்தமிழ்நாடு பென்விற் சிறுமோ? தம்பதவி
சாந்தூனையும் அந்தோ சதம். 03

(வேறு)

தாய்மொழியைப் பொற்றது தருக்குகின்ற நாடுதது
காண்?
தாய்மொழியைப் பொற்றது தருக்குவது தமிழ்
நாடு.
தாய்மொழியின் புலமையினால் தகவிழப்பார்
யாவர்சோல்?
தாய்மொழியின் புலமையினால் தகவிழப்பார்
தமிழர்களே. 104

இன்பவல்லியின் எழிலோவியம்

1965 இ்ந்தி எதிப்பு இயக்கத்தில் எழிலரசுடன் இணைந்து கிணறு உழைத்த, சென்னை மாநிலக் கல்லூரி மாணவனாகக் கண்ணன் எஸ். ஹரிமார் கயலவர் காங்கிரஸின் சைகைக் கல்வியாக மாற்றிவிடுகின்றான். 'இந்திய உதமைப்பாட்டைக் காட்டிக் காக்க வேண்டுமானால், பொது மொழி ஒன்று இன்றி அமையாது' என்றும், 'இந்தி அட்கி மொழி அவதால் தமிழருக்கு எந்தவித ஊழும் கேர்ந்து விடாது என்றும், எனவே, இந்தியைப் பொதுமொழியாக ஏற்றுக்கொள்வதில் தவறில்லை என்றும் எழுதியும் பெரியும் வரலாயினான்.

எழிலரசும் இன்பவல்லியும் சென்னை வர்த்தகையை மெற்கொண்ட சின்னலில் கண்ணன் எழிலரசைச் சந்தித்துத் தனது கொள்கை மாற்றத்திற்குரிய காரணங்களைக் கூறித் தன்கருத்துக்கு ஆதரவு தோடிய தோடு 'இத்திஎதிர்ப்பு இயக்கத்தைக் கைவிட்டுக் காங்கிரஸில் சேர்ந்து உழைக்க முன்வரின் பெரிய மனிதர்களின் தயவு, பணம், பாட்டம், பதவி முதலியன எழிலரசை நாடி அடைவதுடன் மெந்த எதிர்காலமும் அவனுக்காகக் காத்துக்கிடக்கு மெனவும்' கூறினான்.

தன் கண்பவரின் போக்குக்குறித்து எழிலரசு விவரமும் வேதனைமும் அடைகின்றான். அவனைத்திருத்தப் பலவழிகளிலும் முயன்று தோல்வி உறுகின்றனான். கண்ணனோ அமையம் வாய்க்கும் பொழுதெல்லாம் இந்திஎதிர்ப்பு இயக்கத்தைக் கைவிடுமாறும், காங்கிரஸில் சேர்ந்து பயன் பெறுமாறும் எழிலரசை வற்புறுத்தி வந்தான். அவனது தீய உரைகளைக் கேட்ட எழிலரசு சினமிக்கவனாய் 'குரங்கு தான்கெட்டதுடன் வனத்தைமும் அழித்த கதைபோல்' தாய்மொழியை மறந்த பழிச் செயலுக்குத் தான் ஆளான தோடு மற்றவர்களையும் அத்தகைய இழிசெயலில் கடுபடும் பாட தாண்டுகல் தகாதெனக் கண்டித்து அவனது கட்டளை வெறுத்தொதுக்கி விடுகின்றான்.

அதைத் தொடர்ந்து கண்ணன் எழிலரசுக் கெதிராக மிக இழிந்த முறையில் எழுதியும் பேசியும் வந்ததோடு பல சதித்திட்டங்கள் தீட்டி இடர் பல விளைத்தும் வருவானாயினான்.

"அடுக்கி வரிறும் அசைவிலான் உற்ற
இடுக்கவர் இடுக்கப் படும்"

என்றும் பொய்யாமொழிக் கிணங்க எழிலரசுக்கு இழைக் கப்பட்ட இன்னல்கள் யாவும் இன்னலுற்றறிந்தன.

எழிலாக நனவு காவிநூலாகிய 'வெற்றி முரசில்' தமிழ் பாக்கம் பெற்றாயித் தந்திய வழிவகைகளை மிக விளக்கமாக எழுதி வந்ததுடன், கற்றுநிற் றனர—எற்ற முரசு—காட்டில் கல் காட்டி மலரவேண்டியதன் அவசியத்தை, அந் தெளிவுபடுத்தி வந்தான்.

கண்ணனே, எழிலரசின் எழுத்தும் பொல்லும் இந்த உத்தமம் பாட்டிக்கு அறுவீரன் தம் தன்மையான என்னும் காட்டில் அமைக்கின்றபடியை விளைத்தும் புரட்சித் துறையோடும் பாட்டில் அமைத்தும்வள என்னும் கவி ஆட்சியாளருக்கு அன்புதரும் அந்தரத்தையும் ஒருங்கே உண்டாக்குகின்றான்.

எழிலாக நனவு கண்ணனின் புல்லுமையையே பொருது வரையாகக் கொண்ட ஆட்சியாளர், 'மொழி' வெறுவையாட்டி அமைத்தும் பாக்கம் விளைப்பதாகக் குற்றம் காட்டி, தனிப்பட்டவன் சட்டத்தின் துணைகொண்டு எழுந்தவனாய் இன்பவள்ளியையும் அவர்தம் மரணியாகிய பாக்கமிழர்ச் செல்வத்தடன் நன்றிடைந்த தன்ருகின்றான்.

நன்றிடை எழிலரசுகம் இன்பவள்ளியும் எழிலிய இன்னல்களுக்கீதார் எல்லா இளநு. என் றுநீங்கள் கழிந்து விடுவீர்பெறுகின்றனர். தம்மழிப்பொன்றைத் தொடர்ந்து படைத்துகின்றனர்.

அறுபத்திதரின் இ. மு. கழகம் பெரிதும் வெற்றிபெறும் வகையில் இத்தொடர்ப்பணியின் சரப்பான தீர்த்தல் பின்பு 67 ஆய்வுபெற்ற பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் 67 ஐனவரி முதல் தவான்று சென்னையில் தொடங்கிவைக்கப்படுகின்றது.

தலைவரின் தொடக்கவுரை

மனம்மங்கலான வினையும் கல் உள்ளம் படைத்தவர் கலெல்லாம் கழகவணியில் நிற நுகவெனல்:—

வெறு

பொன்னம் உழைத்துக்கொடுத்தி வின்றி
காத்திப் பாலொன் னொம்பித்
தொன்னொம் பும்பித் துணையுடும் வறிகு
புத்தொன் னினவென் றிடத்தம்
தொன்னொம் தத்து தாய்த்திரு நாட்டைத்
தக்கவா றுயர்த்திட வினையும்
தொன்னொம் வருக! அணிதரன் டெருக!
தொன்னொம் படை வெணும் முயல்வி!

109

ஊர் நிர்ஜேஷநால் கோன்மைபய நி - கோன்பய

அவையம் இச்செய்வால்

கொறு

கூட்ட ணிதான் வெற்றி பெற உணர்வாய் கல்ல
கொன்மைபய வெற்றிகுக் கூட்டு கொறு
கூட்டபய இதைமுனித் து வரற்றில் வந்த
கூட்டபய பதிதகை வறமை போட
கூட்டதன் குருநிறுதும் தித நு வண்மை
குருபு வாய்க் கூட்ட ணிதிகை உரிய தாகக்
கூட்டவிலை பதற்கொள்ளை அடித்து வபுடும்
கூட்டபய காங்கிறை விற்றத்த வாய் !

101

நின்றும் காங்கிறை துன்பங்க வால் :

அநிதியொரு படிபுன் று துபய தாக் க
அநிதியொர் துருமீதி அனிய வாக் க
விதசாக் கிவ்வொளி போழிப் போக் க
வினார்க்குக் கிதுபெரிய வரம தாக் க
கூட்டபய அமை பதர்அது வாயிய நை
அனியவாய்ப்புப் பவவிவரல் சுரண்டல் வய்த்தல்
சுரண்டதாய்ப் போர்கித்தர் வறக்கர் போர்கல்
சுரண்டதால் எதற்கின்றைப் எழுவிர் இன்றை !

111

சுதந்திரத்தின் பயனை, என்ற எவியவர்களும் அனுப
விக்குமாறு செய்தல் வேண்டுமெனல் :-

சுதந்திரத்தால் வாழ்வுவாரும் வறமை போடும்
சுதம்பெறுவாய் என்றகலை மறைந்து வரவர்
சுதந்திரம் பணம்பணடத்த சிவர்க்கை அன்றித்
தொழில்புறம் பாட்டாநிக் கல்ல கொன்று
நிரந்தரமாய் மடைமுறையில் சிறைச் சொம்பித்
நிசுருடை மோசமெனாம் எடுத்துச் சொல்லிச்
சுதந்திரமின் கலை வகுக்கும் உரிய தாகக்
தொண்டுசெய இன்றுறுதி கொள்ளோம் நாமே!

112

கூடப் பாய் பிழ்த்தித் திகழ் கடமை யென் றும்
கூடப் பாய் பிழ்த்தித் திகழ் கடமை யென் றும்
கூடப் பாய் பிழ்த்தித் திகழ் கடமை யென் றும்
கூடப் பாய் பிழ்த்தித் திகழ் கடமை யென் றும்

115

தமிழாட்சி மலர்க விரைந்தென 1967 'தை' முதல்
நாளன்று எழிலாக தாது திங்கலிதழாயி பைந்தமிழ்ப்
பூங்காவில் வெளியிட்ட பொங்கல் வாழ்த்து:-

வேறு

வானம் பெய்ய வானம்பெருக
வண்ணத் தமிழர் வாழ்விடையே
வானம் கல்லி செல்வமொடு
வண்டு யெய்தித் திகழ்க வான,
வானம் பாடிக் கழிமகிழ்வால்
வகைகோத் தாடி இன்னகையார்
தானம் பலவும் புரியவரும்
'தை'யின் முதல்கா வாமின் று

116

பெருகல் வானம் கரும்புதென்ன
செழித்த பழனம் அளித்தவனம்
பன்னற் கவிதாய்ப் பரந்தீண்டப்
பார்த்து மகிழ்ந்து பைங்கெரியார்
கன்னற் பாகும் கோற்றேனும்
கனியின் சாலும் கலந்தடிசில்
மின்னற் கொடியின் இடைதுவா
விருந்திற் கவிக்க விழைந்தனராய்

117

பொன்னிற் பொலியும் புதுக்கலத்தில்
பொற்பார் ஆவின் பாடாற்றி
மின்னிற் பகட்டும் செந்நெல்லின்
மினிரும் அரிசி தலைப்பெய்து

மாநகராட்சித் துறையின் கீழ் செயல்படுகிறது. மாநகராட்சித் துறையின் கீழ் செயல்படுகிறது.

[illegible]

நாம் திருந்தினாலொழிய, நலிவுதரும் காரங்கிதக ஆட்சி நம்மை விட்டகலா தெனல:-

சாத்தியமும் தேவையையும் காட்டிக் காட்டிக்
கவலையின் மறைந்திருவார் புவித்தகன்களை
மரத்தினம், அமே கடயிலே ஏறி நின்று
மதுவிலக்கு வெற்றியின் எடுத்துச் சொல்வார்
சாத்தியமும் பதனியின் வீடோர் காண் வந்து
தூராக அதற்குள், தும் செய்வார் இன்று
பயம் திருத்தி லொழியப் போக்கர் ஆடல்
வாணிக்குத்திங் கையியாது கலியம் தரவே !

122

காங்கிரசு சமதர்மம் பேசுவதெல்லாம் சந்தர்ப்பவாத
மெனல்:-

சமதர்மம் என்பதெழுதி கக்கப் பார்த்துப்
சாலலிவி தென்றிட்ட கதையைப் போலச்
சமதர்மம் சமதர்மம் என்ப தெல்லாம்
சந்தர்ப்ப வாதமெனல் தெளிவி தாச்சு
சமதர்ம வாதவினுக்கும் இந்தப் பொல்லாச்
சரக்கருக்கும் எத்துணையோ தாரம் உண்டு
சமதர்மம் உண்மையிலே மலர வேண்டின்
ச திகாரர் விரித்தவலை கிழித்தல் வேண்டும்.

123

கேள்வம் சிலவிடைத் துன்பவும் பலர் வறுமையில் வாட
 லும் வலியுறையுடைய கங்கிரைப் பாதின் பெயல் ஓட்டுப்
 பெருகுகளத்திற் குறைவர் எனல் : —

பாடியுள்ளிடம் பாடியது மருவிக் கண்டிடும்
 பாடிநின்ற துன்பம் பாடினக் கண்டிடும்
 பாடியுள்ளிடம் பாடியவர் குறிக்கக் கண்டிடும்
 குறிப்புகளாய்த் திங் தபலர் குறையக் கண்டிடும்
 பாடியுள்ள வறுமையில் ஓயிப்போகென்று
 பாடியுள்ள பெருமைவர் உயர்வுக் கண்டிடும்
 பாடியுள்ள துன்பம் துன்பத்தில் வந்து
 குறிக்கபலன் ஓய்ந்தபயிற் குறைதல் காண் போம்.

உணவு விடுதிகளும் ஓட்டியவளும்

போற்றுகிறேன் உன் வம்பு கலந்து விற்பார்
 தென்கலையாயப் பாடியல் வடிப்பக் கண்டிடும்
 போற்றுகிறேன் உன்வம்பு தென்ன வரை
 கதிர் வம்பு உணவு வளம்பு பாடியக் கண்டிடும்
 போற்றுகிறேன் உன்வம்பு ஆய்விவரவர்
 கண்புப்பார்ந்திற் போயல்பும் இதுதான் என்றும்
 கேற்றமுறும் உன்வம்புபெய்தி கண்பிர் !
 உன்வம்புபெய்தி தென்கலையக் கண்பன் பாடு !

125

கேள்வம் நிறைந்துள்ள காங்கிரை மட்டி

வழைகளுக்கு நன்மை செய்ய நினைப்பதெனல்

காங்கிரை பாடமுறை கண்கள் ஆறார்
 கவிதும் பாடுவாழ்விற் கலியா நிற்பார்
 பேசுத்து முதுவகையிப் பேசுகி வாழ்வார்
 பேசுவாய்துத் திடுங்கலையாய்ப் பிறங்கா நிற்பார்
 தேசத்து வண்டிகளில் சேருகநிச் சேல்வார்
 தேசத்துவந்து காங்கிரைச் சேரா நின்றார்
 வாசுத்து முடியாயிவ் வண்டி மாலே
 வளவாக் கவாழ் வொழுக் கெய்துங் கோல்லோ !

126

நாட்டில் நன்மையோங்க நல்லவரைத் தேர்ந்தெடுத்தல்
வேண்டும் எனல்:-

போய்ப்பா வம் உந்நிழிவு பொய்யமை வந்தாம்
புதைத் தொழிய வறுவாய்ந, புன்மை பாயா,
தேர்வொழி உன்வாய்நம் பெரித்த வொழி,
நீரும் துறம் திகல் காப்பியாநம் சிலம்பும் வொழி
காம்பொழி, தம்ப்வொழி கலைகன்வொழி,
கல் லுலகம் வொழியாய் கன்மை வொழி
தென்பாமல் திரண்டொழிவு கழகம் கண்ணி
திருவோங்க கன்மைவொழி தேர்விர் இன்றே.

127

கல்லூரிகளிலும் பயிற்றுமொழி தமிழேயாம் வண்ணம்
திட்டங்கள் பலதிட்டி நிறைவு செய்யக் கழகத்திற் சேருங்கள்
எனல்:-

கல் லுபரி துவிந்ந் பயிற்று மொழிய தாகக்
கவிந் துவிநைக் கண்டிடல்கம் கடமை யன்றே
அல் லுபரி இருண்டுக ந்தார் வந்தசத் தாலே
அரியதாரிந் இழிவின்தும் அடையா வண்ணம்
எல் லுபரும் கல்வனொழி துவிநிந் கற்க
எழிந்ந்நிட்டம் படைநிட்டி, கிறைவு பெய்ய
மல் லுபரிந் திரண்டபுயத் தம்பி பார்காள் !
மாட்சிந்ந் கமகவாணி மருவு விரே.

128

இன்றுவரை செய்த தவறுகளுக்கும் கழுவாயாக
இனிமேலும் கல்வன்களைத் தேர்ந்தெடுத்து புன்மைபெறு
வோம் எனல்:-

இறந்தபல காலமுந்ந் துன்பம் தேய
எழிந்ந்நு வொழிந்ந்நு இன்பம் மெவச்
நிறந்தபல தொழில்வொழி சிறுமை நீங்கத்
திருவுற நற் கலைமலரத் தேவ்ந்நிந் செழிக்கத்
இறந்தபெரு மனதுடனோ நன்மை நிமை
தொந்ந்நுவினோ யாற்றியுயர் தீரர் தர்மை
அறந்திகழும் அரியணையில் இருத்தி நல்ல
ஆட்சியது மாட்சிபெற அணிசெய் வொமே !

129

இரண்டாம் பாகம்

57

செற்றாபுதலுப்பன்விட்டு நனாப்படுதென்ற
 செந்தவொரு விளம்பரமாயிச் செய்ததன்றிப்
 செற்றாபுதலிற்செந்தவரிடுதென்றாய்
 பார்ப்பன வந்திட்டாய் பகர்வார் கொல்லோ !

133

மதிய உணவு வழங்கினேற்றம் என்று சொல்வதென்
 னாம் வெறும் மாய்மாவை என்பனல் :—

(வேறு)

மதியுணவு வெள் மறைசெய் மாய்மாவை மாய
 மதியுணவு வதைதவிநும்பும் வநுணாயுது மாயப்
 புதியுணவர் வாயமகன் உவந்தவனிலே பாயப்
 புண்ணுதலும் புழிபெயர்க்கப் புகைகத்தழித்திங் கோய
 மியாமது விவானை யெழுவிவந்திங் திங்க
 செந்தவியாய் வானமாய் மகின்றுகொழித் கோங்க
 மதியுண்கன் திப்பாய்த்து பயிர் நரைத்தல் போல்
 கறுத்தமிழின் எழுதிவடிந் மகலம்பெய் நெயர் நாயே !

காங்கிரஸ் உழவனுக்கு ஆசைவாய்த்துத் தொண்டி
 மாயப் செய்கின்றனர் என்பனல் :—

(வேறு)

உழவனுக்குத் தொண்டிவாய் வந்த ஏழை
 உழவனுக்குக் கைந் தொந்தம் ஆன தோகாண் !
 உழவனுக்கே கடனைஞால் உழல் ஆடர்
 உதிரிகன் பேர் பாயியதில் உறிஞ்சா நிற்பார்
 உழவனுக்காக் காங்கிரசுங் குழைக்கு தென்பார்
 டட்டடடடடப் பெற்றவின்வர் திரும்பிப் பாரார்
 உழவனுக்கிங் குற்றமுணை வறுமை யொன்றோ ?
 உலுக்குகின்ற படைமீயும் துணைபு தாச்சே !

135

பணக்காரர்களுக்கே வரியென்று கூறுதல் பச்சைப்
 பொய், மறைமுகமாகவரியனைத்தும் ஏழைகள் தலையிலேயே
 சுமத்தப்படுகிறதெனல்,

வரிசெல்வ முள்ளவர்க்கே அன்றி ஏழை
 வரிசே ஐத்தல் எங்குனென உண்மை யொன்றும்
 புரியாப்போல் பெருந்தலைவர் புலம்பா நின்றார்
 புன்மைமயிகை எடுத்துணைநான் மறைத்தல் கூடும்

இரண்டாம் பாகம்

59

தேர்தலில் பொழுதுமக்களை ஏமாற்றக் காங்கிரசார் கையாடும் தந்திரங்கள் இவையெனல்:-

[illegible]

நமது கழகத்தின் இலட்சியம் இவையெனல்:-

இல்லாமை தெய்வத்தில் இல்லையாக
இவ்வுபகல் எண்ணுதின் குறைத்தல் வேண்டும்
கல்லாமை நிறைத்தொழியக் கயமை நீங்கக்
கலை காணம் கொழித்தி நல் அறந்தான் வெல்லப்
பொல்லாமை அத்தனையும் பொருள்கி மாணப்
பொதுவுடமை பூத்திடவுள் எழுச்சி மேவி
எல்லாகும் கல்லாமை இன்பவாழ்வில்
ஏற்றவு நல் னன்றோம் குறியாக் கொள்ளோம். 141

கழகத்தின் திட்டங்கள் இவையெனல்:-

வேலத்தின் இரும்பாலை சேழிக்கக் காண்போம்
 நிறத்தலை கவிவளங்கள் பெருகக் காண்போம்
 ஆலைபோடு பெருந் தம் அணிசெந் வங்கி
 அகியமடக் காட்சி நு வளங்கள் எல்லாம்
 பனுவ்வதை அறிவாக் கின் குடிய தாக்கி
 கழிந்மருவ அனவாயிதேதும் இயங்கும் வண்ணம் !
 பல்லாய் கல்லைர்க்குத் தலைமை மல்கித்
 நிறம்படும் செயலாற்றித் நிறக்கக் காண்போம். 122

நல்லவர்கள் நாடாள நாம் வாக்கினை வழங்கவேண்டுமெனல்:-

எல்லோர்க்கும் இன்பமிஞ் வொழிவு நல்கி
ஏற்றத்தாற் வொற்குமொரு எல்லை கடப்ப
புல்லோர்கள் தாம்வளர்ந்து செழிக்கச் செய்யும்
புலிக்தொழில்கள் அத்தனையும் புழுங்கச் சாடும்

143

115

145

இந்தியாவின் தீவிரமான மதமத அமைதி, உடனடி :-

147

இந்தி யெதிர்ப்புப் போரில் சிந்திய செந்நீர் வெற்றியை
விளைக்குமெனல்:-

இந்திப் போர் மிடித்திடினோ துரிழக் கண்ணி
இரங்கியிக் கைகளை எண்ணி எண்ணி
முந்திப்போய்த் திக்குளித்து நடுகல் நீன்றார்
முன்னாந்நாள் நா குண்டுபட்டுக் கைத்தில் சாய்ந்தார்
கந்திப்போய் உடல்வெந்து அடிகள் பட்டார்
கடுஞ் சிறையில் வதம் கொந்தார் இவர்க டம்மை
வெங்கிப்போய் அவர்கன்பு தியாகம் நம்மை
வழிபடத்த வேற்றிமுத சடிப்போம் நாமே!

148

தமிழர் படை வெல்லுமெனல்:-

முத்தான கதிர்முன்எதிர் நிற்க லாற்ற
முடுபவி யோடிவொளி முறைமை போலக்
கொத்தான அடிகளை எளிமை யேய்ந்து
கொதிதமிழ்முன் இந்தியேனும் கோணல் போய்

தான்

எத்தாலும் எதிர்தற்க ஆற்றங் கொல்லோ!
இவந்தமிழர் படையெழுந்து தருக்கு மாயின்
செத்தாலும் பதவியிலே விடாத புல்லர்
சிதறிடவும் காண்பதெனத் திண்ணந் தானோ!

149

அழிவரசியின் அடற்று

தமிழின் மறுமலர்ச்சிக்குக் காரணமாயிருந்த தமிழ்ச்
சான்றோர்களின் தொண்டின் நினைந்து எழுந்த கொள்
லோமெனல்:-

பொருளியர் அத்திரம்பிள்ளை

இறைவனையும் தமிழினையும் ஒன்றாய்க் கண்ட
எழிற்றாடிகள் கந்தரனர் ஏற்றம் வாய்க!
பொறையன்மை உறுதியறம் ஹெக்கம் தாய்மை
பொருளவரும் மறந்தமிழர்க் கிணையின் நென்றிங்
கறைதரும்கல் லுறைகிறக்க அன்பு தோங்க
அருந்தமிழர் படைகொண்டின்! ஆட்சி யென்னும்
மறைவினிலே ஒளிந்துவரும் பொல்லா இந்தி
மறிந்துவிழ எழிமின்! நும் மறந்தான் வெல்க!

150

இரண்டாம் பாகம்

63

கங்கிரமணிய பாரதியார்

வளம் போகத் துழன்ற தாமிரக் கந்திங்
கனவு அடின் தாழ்ந்தப் பொருளை எடுத்தச் சொன்ன
பயிற்சூழ்ந்த பாரதியின் காரம் வாழ்க!
கனவுபாவம் கனவெனத்தும் கனவெனத் தா
ழ்ந்தபுயல் கனவெனத் தாழ்ந்திற் புத்தி
ஒன்றாய்நிலில் இலாகை சொன்னிற் றெய் னும்
கெம் பாவை மறந்தேதாங்க கனவம் பெற்றந்
தென்கொண்டும் தாழ்ந்தபுயல்க்கம் பெழக்கச் சொன்னிர்! 151

மறைமலை அருகையர்

தாழ்ந்த கனவெனத் தாழ்ந்திற் றெய் னும்
கனவம் பெற்றந் தாழ்ந்தபுயல் கனவெனத் தா
ழ்ந்தபுயல் கனவெனத் தாழ்ந்திற் புத்தி
ஒன்றாய்நிலில் இலாகை சொன்னிற் றெய் னும்
கெம் பாவை மறந்தேதாங்க கனவம் பெற்றந்
தென்கொண்டும் தாழ்ந்தபுயல்க்கம் பெழக்கச் சொன்னிர்! 152

திரு. வி. க.

கனவம் பெற்றந் தாழ்ந்தபுயல் கனவெனத் தா
ழ்ந்தபுயல் கனவெனத் தாழ்ந்திற் புத்தி
ஒன்றாய்நிலில் இலாகை சொன்னிற் றெய் னும்
கெம் பாவை மறந்தேதாங்க கனவம் பெற்றந்
தென்கொண்டும் தாழ்ந்தபுயல்க்கம் பெழக்கச் சொன்னிர்! 153

பாரதியார் அருங்கன்

புயல் கனவெனத் தாழ்ந்தபுயல் கனவெனத் தா
ழ்ந்தபுயல் கனவெனத் தாழ்ந்திற் புத்தி
ஒன்றாய்நிலில் இலாகை சொன்னிற் றெய் னும்
கெம் பாவை மறந்தேதாங்க கனவம் பெற்றந்
தென்கொண்டும் தாழ்ந்தபுயல்க்கம் பெழக்கச் சொன்னிர்! 154

இன்ப வல்லியின் கூற்று

தமிழ்ச்சான்றோரை மதிப்பாத தமிழக அரசின் ஆணவப்
போக்கினைக் கடிந்து கூறுதல்:-

தனித்தரிமைத் தோற்றவித்துச் செந்திரிவளர்த்த
தண்டமிழன் மறைமலை மதித்தார் இல்லை
இனித் துவருந் தமிழ்த்தென்றல் திரு. வி. க.வின்
ஏற்றமதை யுணர்ந்தவரைப் போற்ற வில்லை
புனித்தமுறத் தமிழ்க்கவிதை பொழிந்த மேகம்
புதுவைப்பா ரதிதாசன் புரந்தா ரில்லை
மனித்தரிமைக் குரங்காகி வந்தார் ஆட்சி
மாண்புமிகு தமிழர்களை மதிக்குங் கொல்லோ! 155

தமிழிவிய இலக்குவனார் தனித்தொப் பில்லாத்
தமிழ்வளரப் பதவியிழந் தலைதல் கண்டோம்
தமிழுணர்ந்த முதறிஞன் தேவ னோயன்
தலைப்புரப்பார் இன்றிரிகத் தனித்தல் கண்டோம்
தமிழ்நாமது ஈர் சென்னும் கி. ஆ. பெ. வி
தமிழிழந் து சிறைபினை வாடக் கண்டோம்
தமிழ்மறங்குப் பாரப் பில்லாம் தமிழர்க் காகத்
தனித்துறைந்த ம பொ சி தளர்வுங் கண்டோம். 156

எழிலரசின் உரை

பழநாடிப்பற்று நீயின் அன்ற வறுமை தவிருமென்றல்:-

(வேறு)

வறுமைப் பிறந்து வறுமைபிற் றவழந்து
வறுமைப் பிறந்து வண்டு மடிவிட்காள்!
வறுமைப் பிறந்து வறுமையிற் றவழந்து
வறுமையிற் றவண்ட வழியேதச்
சிறுமையிற் றவிந்து பெருமையிற் பிறங்குந்
திருவுநர் சிறிது விளைவிசேல்
கறுமையிற் கொடிய பழமைமுற் றழிபக்
கழகமுற் றநிதிச் உயர்விசே! 157

விலைவாசி உயர்வும் வேதனையும்

(வேறு)

ஒரு பொருளின் விலை என்று பத்து ரூபாய்
ஒரு காளை கொருகாளை உயர்தல் கண்டோம்
ஒரு பொருளின் குணர்வாரே அமைச்சர் என்னும்
வார்த்தையது வேறுபொருள் மருவக் கண்டோம்
இன்னதாம் பாகம்

අපේ මුළු දින 24 ක්
මගේ මුළු ජීවිතයම.

ஒருமந்திரபதவிபுறின் அவன்றன் சாதி
உயர்பதவி உத்தனைக்கும் உயர்தன் கண்டோம் 40/
சுரு/ந்தி நீரென்ன ஆட்சியாளர்
காட்டுகின்ற சாலவித்தை காண்மின்! காண்மின்! 157

புதிய காங்கிரஸ்காரர்களின் சமதர்மப்பேச்சு

கைகட்டிக் கதர்கட்டிக் காமராசர்
கால்கட்டிக் காங்கிரஸில் புகுந்து நின்று
போய்கொட்டிப் புறகட்டிப் பேசிப் பேசிப்
போருந்தட்டி விலாப்புடைக்கும் புன்மையாளர்
மெய்வொட்டி வயிற்றெட்டிக் கன்னம் ஒட்டி
மெய்வொட்டி வாடுகின்ற நம்மைப் பார்த்துக்
கைகட்டிச் சமதர்மம் கொணர்வோம் என்றோர்
கதைகட்டிச் சிரிப்பதைநீர் காண்மின்! காண்மின்! 158

வறுமையெனும்பெரும் பினாதான் மடியக்காண்போம்
வாழ்மைமிகு நல்லாறவு மருவக் காண்போம்
சிறுமைசுகம் அறியாமை சிதறக் காண்போம்
சேங்கடிழில் நறுங்கட்கள் திகழக் காண்போம்
கறுமைதரும் புன்மையெலாம் அழியக் காண்போம்
கடமையுனர் கண்ணியர்கள் கவினக் காண்போம்
குறுமைசுரீக் குணம்படைத்தார்குணமயக் காண்போம்
கொலமிகு கழகமர சோச்சுங் காலை! 159

அறுபத்தேகரில் ஆளுங்கட்சி மண்ணைக்கவ்வுறது கழக
உறுப்பினர் பெருமளவில் வெற்றி பெறுகின்றனர். வெற்றி
விதரவில் தலைமாதாங்கிய இன்பவல்லியின் அன்பின் கனி
பரை:

உதயகுமாரியன்வாஸில் உதிக்கக் கண்டோம்
ஒன்மனர்கள் புத்தமணம் விசக் கண்டோம்
குதயமின்ற இந்நாடுக்கு அழியக் கண்டோம்
துன்பமாததும் அழைத்தோடர்ந்தங் கோடக்
கண்டோம்

இராமமது கவித்தின்பக் கடலின் மூழ்ந்
இளந்தமிழர் குள்ளியெழந் தார்ப்பக் கண்டோம்
இதையறித்திவ் விலகமெனாம் எழுச்சி கொள்ள
எத்தமிழர் ஏற்றமுறும் எழில்கண் டோமே! 160

எழிலரசின் உரை:

கய்தமிழ்கொழ, நாடுவொழ, உலகம் வாழ உழைப்போம்
எனல்:

உலகெங்கும் தமிழ்வளர உழைப்போம் இந்த
உலகெங்கும் தமிழரசை உலவச் செய்வோம்
பாடுங்கும் குறளறமே பரவும் வண்ணம்
பைத்தமிழில் கவிதைபல படைப்போம் தூய
நாடுங்கும் கமழ்ந் துலகில் நன்மை யோங்க
நறும்பவரிகள் பலபுரிவோம் வறுமை தேய்ந்து
செரெங்கும் சிறக்கவருட் டிறங்காள் வெல்ல,
செழுந்திருவுந் செழுக்கெறி திஷ்டவாம் நாமே!

161

கழகத் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா தலைமையில் தமிழக
அமைச்சரவை அமைகிறது அன்று அண்ணன் அவர்கள் நாட்டு
மக்களுக்கு விடுத்த நற்செய்தி:-

எம் மரசி தமிழன்னை செக்கோல் கொள்ளும்
எழில்கன்ன இன்றுற்ற தெழுமின்! நீரீர்
நுய்மில்லத் கொறும்விழவு சிறக்கக் கொண்மின்!
அண் பொருட்டொல் காப்பியம்நற் குறளி னோடு
நம் தமிழின் அகம்புறமும் இளங்கோ செய்த
நற்பதவிற் றதவநூல்கள் நன்கு வாழத்
தெய்வோடு மாவை மத்தே தாரணங்கள் நாட்டிக்
தெருவெங்கும் தமிழ்க்கறம் செழிக்கச் செய்வீர், 162

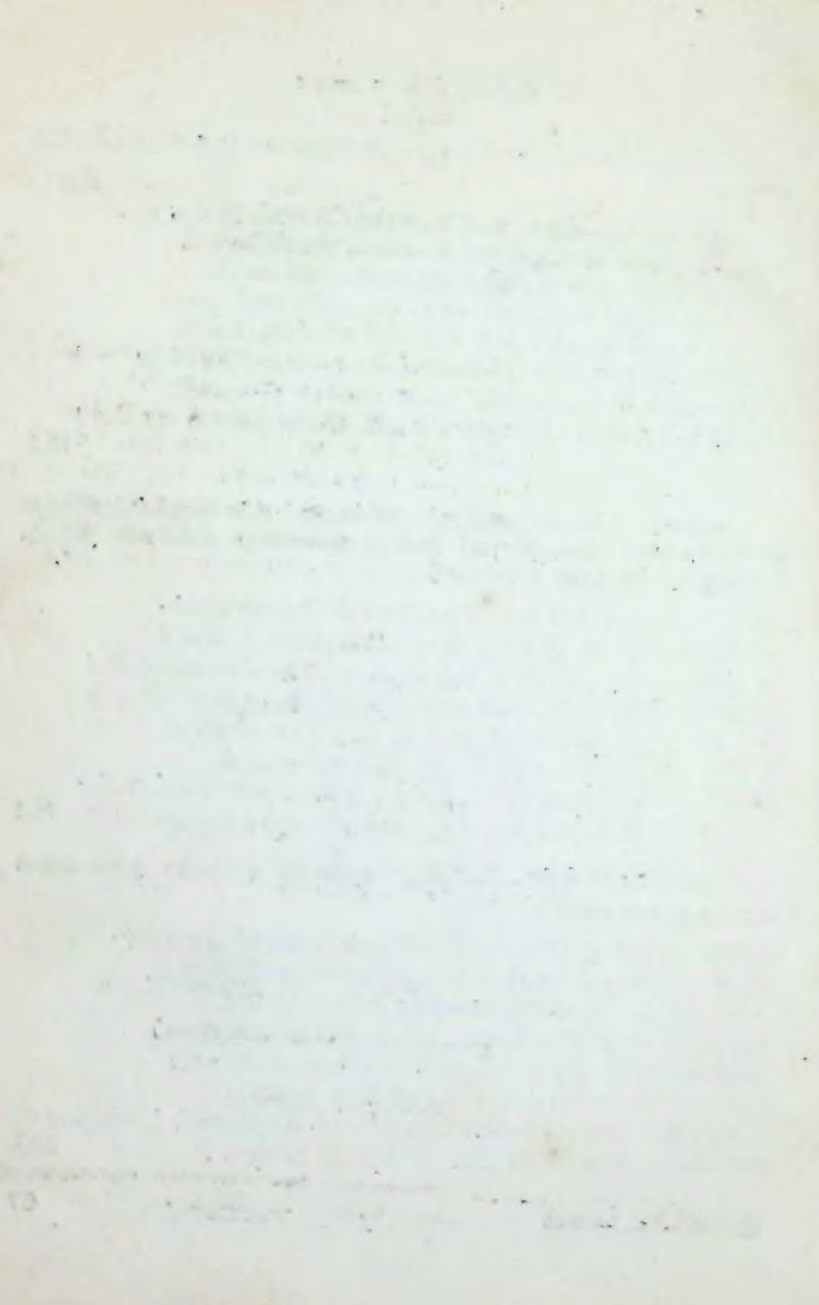
நல்லாட்சி கண் - பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை அனைவரும்
வாழ்த்துகின்றனர்:-

அண்ணா, நின் செயல்திறங்கண் டவனி மாந்தர்
அறிஞருக்கும் அறிஞரிவன் என்று போற்ற,
நண்ணும் ஏத்தெந்ப்ப, நன்மை ஓங்க
நல்லாட்சி தனக்கண்டாய்! ஞாலம் உய்யப்
பண்ணும் தமிழர்களின் பாங்கு தன்னைப்
பாரறிபச் செயவுதித்த பரிதி ஒப்பாய்,
கண்ணாக நின்றுதமிழ்த் தாபைக் காத்தாய்! ப் ப
கனிவாக நின் காண்மின் களித்து வாழ்க!

163

இரண்டாம் பாகம்

67

வார்த்து

(வேறு)

தீயோங்க இன்பம் செறிந் தோங்கச் செந்தமிழ்த்தாய்
நீயேயேயே அன்பு நலமோங்கப்—பேரோங்கும்
அண்ணலின் அட்கி அவைநிக் கணிசெய்க !
கண்ணு மடின் று கணித் து.

164.

வேறு

செந்தமிழின் உயர்வதுவே தமதுயர்வாக் கொண்டு
திருநிலைப வல்லியுடன் எழிலாகும் அவர்தம்
அந்தமிழின் அமுதமொழி மழலைமுகல் அன்போ
டழறினமை தாய்மைதிரு அண்செயுநன் குயர்க் !
சொந்தமதாய்க் கடமைபுங்கண் லியங்கட்டுப் பாடும்
துவங்கிடவே எதைபுந்தாங் இதய உரன் எய்தி
நந்தமிழர் வாழ்வினிலே புதுமையொளி பெறுக !
நறுங்கலைகள் பல மலர் ம ! நன்மையெலாம் வளர்க !

165

வேறு

காந்திதம் எரிய வாழ்வில்
காட்டிய நெறியில் மின்று
சாந்திசெந் றுலக முய்க !
தமிழ்நெற் சிறக்க மேன்மை
எய்த்நாடும் நாடு முற்றும்
எழில்வளஞ் சுரக்க இன்மை
தேய்த்திட உழைப்பு வெல்க !
தெருண்மிசூத் துயிர்கள் வாழ்க !

167

இன்பவல்லியின் எழிலோவியம்

இரண்டாம் பாகம் முற்றிற்று.

வாழ்க தமிழ் !

